

2 стор.

Найгірший губернатор

Володимир Гунчик – аутсайдер.

4 стор.

Медіа зсередини

Один за всіх.
А спілка?

9 стор.

ГуСак

Гумор. Сатира.
Карикатура.

10 стор.

Вкрали... воду

У Рокинях
гинуть журавлі!

№17 [1116]

громадсько-політичний тижневик

ВОЛИНСЬКА газета

Передплатний індекс: 33943

ціна:

передплатна – 3,75 грн.
уроздріб – 4,00 грн.

www.volga.lutsk.ua

300 мільйонів «Колі Атомного»

Замість лозунгу
«Бандитам – тюрми!»
процвітає гасло
«Олігархам – поруки!»?

» ОТОДАЮТЬ

Справді ленінський подарунок із нагоди чергової річниці з дня народження вождя світового пролетаріату Владіміра Леніна зробив суддя Солом'янського району м. Києва Олександр Бобровник колишньому першому секретареві Київського міському комсомолу, нинішньому олігарху та одному з основних донорів «Національного фронту» Миколі Мартиненку.

3
СТОР.

Бронзовий тріумф

» ВОЛЕЙБОЛ

Навіть поступившись у заключному матчі Чемпіонату України з волейболу серед жіночих команд у Суперлізі, наша команда виграла третє місце і вперше в своїй історії завоювала медалі! Це – неодмінний тріумф підопічних Богуслава Галицького та його тренерського штабу, адже напередодні змагань клуб зіткнувся з величими фінансовими проблемами...

Зарплата... за власний рахунок?

» РЕЗОНАНС

«Не розшитих» «вузьких місць» у звичайного сільського медичного закладу лишається чимало, бо люди в білих халатах вимушенні протистояти особам у чиновницьких костюмах.

3
СТОР.

Почали ремонтувати
шляхи сполучення й
на Сході області.
Але не скрізь...

» ДОРОГИ

Халтура довго не тримається!

8
СТОР.

Село на нашій Україні

» ЗАНЕПАД

Пам'ятаєте Шевченкове: село на нашій Україні, неначе писанка село. Так оптимістично не сприймаєш слова Тараса Григоровича, коли споглядаєш сьогоднішню Крижівку.

10
СТОР.

•• ЦИТАТА ТИЖНЯ

«Хвалився кіт,
Шо він убрід
Дніпро перебреде.
Та як пішов –
І не прийшов,
Нема кота ніде.
І ти ніколи не хвались,
Коли не можеш –
не берись».

Платон ВОРОНЬКО,
«Хвалився кіт», 1986 р.

•• НА НАЙВІЩОМУ РІВНІ

Спільний
Чорнобиль

26 квітня Президент України Петро Порошенко разом із Президентом Республіки Білорусь Аляксандром Лукашенком вшанували жертв у результаті вибуху на ЧАЕС.

Глави держав цього скрібного дня спільно взяли участь у заходах у зв'язку з черговою річницею аварії на Чорнобильській атомній електростанції та відвідали низку об'єктів на ЧАЕС у м. Прип'ять Київської обл.

Президенти також провели переговори на території Білорусі, адже далі-кого 1986-го атомна смерть завдавала удару і по сусідній державі, а також завдавала непоправної шкоди волинській землі.

Наш кор.

•• ТІЛЬКИ ПРАВДА

...У Нововолинську влада погодилася на підвищення тарифів проїзду в маршрутках до 3 грн, а за проїзд від кінцевої зупинки з 6-го мікрорайону до дачного масиву «Прикордонник» – 6 грн; школярі платитимуть по 1 грн 50 коп. (крім неділі).

...За сприяння місцевої влади Володимира Волинського учні 1-4 класів у школах отримують обіди вартістю 5 грн, а діти пільгових категорій – по 8 гривень.

...Прокурорська перевірка встановила низку порушень дотримання режимних вимог, медико-санітарного та матеріально-побутового забезпечення осіб, що утримуються в установі, а тому зобов'язала поліцію негайно їх усунути.

...На Ковельської філії ДП «Укрветсанзавод» не лише отрують довкілля дохлатиною тварин, але й не виплачують людям по 4 місяці поспіль заробітну платні.

...Кількість команд-учасниць Прем'єр-ліги в сезоні 2017-2018 рр. залишилася незмінною – 12 клубів, але «Волинь», мабуть, уже гратиме в Першій лізі, де 18 футбольних команд.

...Уже як директор Таврійського національного університету ім. Василя Вернадського екс-заступник голови облдержадміністрації колишній заступник Луцького міського голови Василь Байцим залишив ковельських депутатів долучитися до Програми транскордонного співробітництва Європейського інструменту сусідства «Польща-Білорусь-Україна 2014-2020» та отримати від цього вигоду.

....На відміну від екс-першого заступника Луцького міського голови Тараса Яковлєва, голова облдержадміністрації Володимир Гунчик іншому звільненному заступникові – Сергієві Григоренку – посади свого радника не запропонував.

Володимир ДANIЛЮК.

Меморандум України та Міжнародного Валютного Фонду передбачає затвердження Верховною Радою законопроекту щодо запуску ринку землі, а також скасування мораторію на продаж земель сільгоспзарядження. Це може привести до остаточного знищення України!

Затвердження Верховною Радою закону про обіг земель сільськогосподарського призначення очікується до кінця травня 2017 р., що дозволить діючому мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення втратити силу з кінця цього ж року. За це МВФ надасть українській владі черговий кредит у розмірі 1 млрд доларів США.

Схоже на те, що Україну за згодою корумпованої влади намагаються виставити на світовій розпродаж. В українців хочуть звати останній стратегічний ресурс, що в них ще залишився – землі сільськогосподарського призначення.

Німці під час Першої та Другої світових війн ешелонами вивозили безцінний український чорнозем до «Фатерланда», але доморощені окупанти пішли ще далі. Навіть за оцінками міжнародних експертів ринкова вартість українських земель сільськогосподарського призначення становить понад 500 млрд доларів США. Але надrukують паперу з водяними знаками можна скільки завгодно (собівартість виготовлення стодоловової банкноти становить декілька центів), а от прошарок одного сантиметра гумусу з'являється приблизно за 100 років. А в Україні хочуть виставити на розпродаж майже 42 млн гектарів сільськогосподарських угідь!

Отже, планується величезна міжнародна афера з перетворення України у сировинну колонію, в якій українці опиняються в статусі наймитів «на нашій не своїй землі», а держава втратить вплив на внутрішній продовольчий ринок.

•• ПАРАЛІЧ

Волинський губернатор – найгірший в Україні. Те, про що сказала «Волинська газета» ще 5 листопада 2015 р. у статті «Газета без Гунчика», з діагнозу зусиллями самого Володимира Гунчика перейшло в хронічну форму.

Комітет виборців України оприлюднив оцінку, яка складалася з 2 компонентів: показників соціально-економічного розвитку регіону та результатів опитування експертів.

«Всього було оцінено показники соціально-економічного розвитку за 5 напрямками: розвиток промисловості, сільського господарства, темпи будівництва, експорт-імпорт, рівень доходів населення. Джерелами інформації стали офіційні статистичні дані, інформація, надана облдержадміністраціями на запит Комітету виборців України, інформація ЗМІ та спеціальні експертні опитування, проведені в межах проекту. Відповіді на анкети надали 276 експертів з усіх областей України», – повідомила прес-служба КВУ.

Врятуємо землю – врятуємо Україну!

Сьогодні наші хлопці на Донбасі ціною свого життя захищають українську землю від агресора, тож ми в тилу тим більше не маємо права допустити її відчуження великим олігархічним та транснаціональним капіталом.

Ні для кого вже не є секретом, що після здобуття незалежності до влади обманим шляхом прийшли представники колишньої партійно-господарської номенклатури та фінансові аферисти, які зруйнували сільськогосподарську глибокою економічною кризою та зубожінням українців, сподіваються скupити українські землі задешево.

У світі голодує 1 мільярд людей. Це як 22 України разом. Вартість продуктів щомісяця зростає на 3%, за рік – на 36%. Через це українська рілля входить до десятка найпривабливіших на планеті XXI ст. – це війна за воду і землю, навіть за клімат. А Україна – це ласкі шмат для мільярдерів. Світові ресурси нафти і газу, лісів тощо вичерпуються, а земля – ніколи не вичерпається: її можна тільки захопити або скupити за безцінь.

Селяни, які мають пай, перестали оформляти на біржу праці і виплачувати допомогу, субсидії.

Усе робилося для того, щоб люди відмовлялися від землі, а молодь залишала села, адже перспективи там не було й нема. А тепер, зробивши землю товаром, скоробагатьки планують заграбати її за безцінь, перепродавши потім іноземцям у десятки разів дорожче.

Тож в чиїх інтересах продаж землі сільськогосподарського призначення?

Звісно, що не українських селян і фермерів, малих і середніх підприємців, які внаслідок різкої – втричі! – девальвації гривні та наступного зростання цін втратили заощадження і не мають вільних коштів для

жаві, необхідно створювати державні сільськогосподарські підприємства.

Щоб селянин почувався господарем, а не наймитом, слід створити механізм довгострокової оренди – виключно для громадян України. На нашу думку, якщо інвестор бажає працювати на землі, то прибуток слід розподіляти за пропорцією: 40% – селянинові, 60% – собі.

Маючи україноцентристську владу, Україна могла б стати однією з провідних держав світу саме завдяки аграрній галузі країни, яка може забезпечувати продуктами харчування понад 320 млн осіб та приносити щорічно майже 50 млрд доларів у бюджет.

Сільськогосподарська земля – це не просто джерело інвестицій, а єдиний стратегічний ресурс нації, який не підлягає відтворенню і від якого залежить продуктова безпека та геоекономічна роль України у світі. Українські чорноземи становлять 9% світових запасів та 30% – європейських, вартість яких в умовах постійного зростання дефіциту продовольства на глобальному рівні важко переоцінити.

В Африці це вже проходили. Наприклад, родючі ґрунти в Конго були скupлені китайцями, які весь урожай стали вивозити. В

результаті цього почався голод, і люди були змушені жити за рахунок гуманітарної допомоги від міжнародних організацій.

У таких умовах узаконення торгівлі землею сільськогосподарського призначення – це пряма загроза для її відчуження на користь олігархічного та чужоземного капіталу. До речі, понад 90% земельного фонду Ізраїлю знаходитьться в державній власності. До основних законів Ізраїлю відноситься «Закон про земельні володіння» від 19 липня 1960 р., в якому записано: «Земля Ізраїлю є національним надбанням. Державні і громадські землі є невідчужуваними ні за допомогою продажу, ні іншим способом, за винятком випадків, обумовлених законом».

З огляду на це, вважаємо: запровадження ринку землі сільськогосподарського призначення є диверсією проти України та української нації. І тому потрібно докласти усіх зусиль, аби зберегти нашу землю – єдиний ресурс, який ще totally не розпродали за безцінь і не розбазарили.

Олексій ДОБКО,
голова Ліги українських письменників ім. Павла Чубинського.
Фото Сергія ЦЮРИЦЯ.

На дні

конному видобутку бурштину».

На думку експертів, керівники областей, які посі-

ли останні місяці у рейтингу (наш Володимир Гунчик, Херсонської Андрій Гордеєв, Черкаської Юрій Ткаченко, Рівненської Олексій Муляренко та Чернівецької Олександр Фишук) найближчим часом можуть втратити свої посади, якщо суттєво не покращать результати.

А що екс-директор автозаводу не покращить, то це й так ясно. А от чи звільнити? Надо потужну «руку» має в Адміністрації Президента...

Роман УСТИМЧУК.
На фото автора: ще го-
рять вікна в кабінеті губернатора Гунчика...

… РЕЗОНАНС

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

«Волинська газета» ще 3 березня ц. р. писала про ті проблеми, які останнім часом постали перед колективом Самарівської дільничної лікарні. Статя мала пророчу назву – «Самари «припішуть» до Феофанії?». Ми сподівалися, що після виступу газети керівники різних відомств нарешті знайдуть спільні точки дотики, аби нормалізувати ситуацію та направити її у правильне русло. На жаль, нічого подібного не сталося. І хоча медзаклад нарешті отримав ліцензію і тепер працює на законний основі та у правовому полі, працівникам лікарні зарплату перерахували лише за березень.

На цьому перелік приємних змін вичерпується. За попередній місяці (і не тільки нинішнього року!) залишиться. Під час зустрічі з колективом у першій дні квітня голова райдержадміністрації Андрій Харлампович та помічник-консультант народного депутата Степана Івахіва Володимир Башук запропонували медперсоналу написати заяви на двомісячну відпустку за свій рахунок. У такому разі обіцяли компенсувати втрачені гроші премією, а також ще 1000 грн видати кожному з благодійного фонду парламентаря перед Великоднем. Оскільки, на думку Володимира Васильовича, працівники лікарні слова не дотримали, бо заяв не написали, то, відповідно, ніякого фінансування й не було.

– Але усі гроші в мене, – запевнив представник

Зарплата... за власний рахунок?

Степана Петровича, – Я готовий виплатити їх хоч завтра.

Тільки ж від того усі проблеми не вирішаться. Їх, на жаль, назирається чимало. І не тільки фінансових, а й кадрових та з оснащенням сучасною апаратурою. Зрештою, хіба 5 ліжко-місць вирішать питання щодо системного та вичерпного оздоровлення місцевого люду? Багато все одно йдуть у районцентри, а звідти – і в Луцьк чи Київ...

У привілейовану спеціалістів в Феофанії селян, правда, не пускають: там апартаменти лише для наїзників...

Виходить, що в ситуації, що склалася, на думку Володимира Башука, медколектив обрав один із найгірших варіантів її вирішення. Коли у податкову потрапляють документи про заборгованість, то не тільки кримінальної справи, яку відкриють і проти керівника установи, і проти бухгалтера. Оштрафувати можуть і працівників лікарні! Хоча люди ж не винні, що районне начальство, вступивши в змову з облуправлін-

шах, як у підході до функціонування медзакладу. Він повинен працювати в законному руслі! Але чому депутати раїради на останній сесії були проти його фінансування?! Таку позицію просто важко пояснити. Як мінімум, це зловживання владою...

Петро Калістратович, який також від імені сільських медиків попросив «подякувати» обіцяльникам за міфічні гроші, має ражю. На здоровий глузд важко сприйняти таке рішення тих, кому люди довірили захищати та відстоювати їхні інтереси. У цьому випадку депутати, здається, більше вболівають за власні, а не за громадські. Хоча б тому, що свої ліжко-місця пригріли в Ратному, а не в Самарах чи навколо хуторах...

Ніхто не стане заперечувати, що цей сільський медичний заклад потрібен людям, які живуть на цій віддаленій від цивілізації землі. Тим паче, що Самари от-от стануть центром об'єднаної територіальної громади! Потрібен він і колективу медиків, які не один рік тут працюють. Вони ж бо досить відпові-

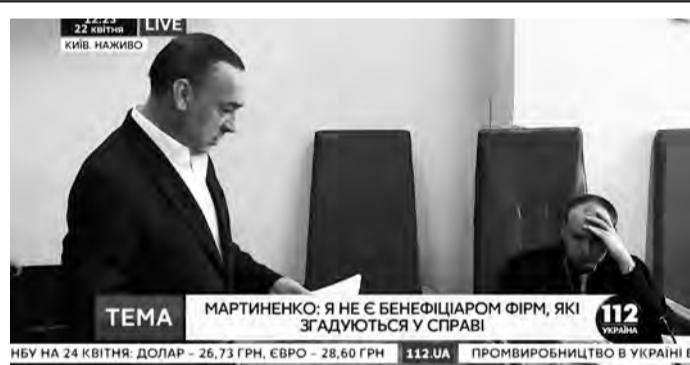
далю та сумлінно ставляться до своїх обов'язків, дотримуючись клятви Гіппократа. Люблять свою роботу, а люди шанують їх за сердечну турботу.

Щірі слова вдячності на адресу своїх, найкращих народів, медиків, ми чули від Валентини Октисюк, Віри Шинкарук, Петра Шинкарка та ще від добrego десятка пацієнтів, які поправляли своє здоров'я у цій дільничній лікарні установі. За їхнім проханням ми й сфотографували кількох сільських медиків, які роблять усе від них залежне, аби подарувати своїм пацієнтам радість спілкування ще на довгі роки.

Але хто вілікує свідомість районних депутатів та чиновників?

Володимири ПРИХОДЬКО.

На фото автора: чергова медсестра Олена Омелянчук; лаборант клінічної лабораторії Світлана Мельник; медсестра фізіотерапевтичного кабінету Валентина Тарасюк; акушер-фельдшер Надія Сидорук; стоматолог Олександр Цяк.

… ОТО ДАЮТЬ!

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Замість тримання під вартою чи застави в розмірі 300 млн грн. служитель Феміди «раптом» постановив віддати Миколу Володимировича на поруку групі народних депутатів, міністрові Ігореві Жданову та заступнику Голови Центрвіборчому Андрієві Магері...

Хотя ж такий Микола Мартиненко і чому ця особа викликає особливий інтерес на Волині? І як описанося на політичному небосхилі громадянин, якого поза очі тут називали «Коля Ковельський»?

Іого привезли в область як кота в мішку за вказівкою від Леоніда Кучми про обрання народним депутатом України в Ковельському окрузі №21. Що тодішній голова облдержадміністрації Борис Клімчук і забезпечив. Тим паче, що уродженець Кіровоградщини, випускник Харківського авіаінституту і колишній очільник столично-го комсомолу встиг побути на посаді голови правління ЗАТ «Інтерпорт-Ковель»...

У парламенті в 1998 р. переможець одразу пішов у комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, а також вступив у провладну фракцію Народно-демократичної партії. У 2002-ому знову виграв вибори в Ковельському окрузі, але вже під стягами партії «Наша Україна» і став уже першим заступником голови «ядерного» комітету.

Уесь час, доки Микола Мартиненко перебував у

встиг опублікувати записи своєї розмови з Миколою Мартиненком у Лондоні, з якої випливає, що основною причиною їхніх проблем стало намагання Президента Петра Порошенка взяти їхній бізнес під власний контроль, від чого вже навіть олігарх Рінат Ахметов страждає...

22 квітня Солом'янський районний суд міста Києва продовжив і завершив засідання суду над Миколою

судів Кірєєва і Чауса... «Заходи» дали результат: слідчий суддя відпустив затриманого Миколу Володимировича на волю та зобов'язав екс-нардепа здати в Державну міграційну службу закордонні паспорти, з'являтися до суду і прокуратурі на першу вимогу, а також не вступати в контакти з фігурантами справи.

«В свою чергу, САП має намір подавати апеляцію на рішення суду. Сам Мартиненко в коментарі журналістам заявив, що вдячний своїм поручителям. Він також сказав, що не має наміру тікати з країни і готовий з'явитися в суді САП на першу вимогу», – деталізує «РБК-Україна».

Нагадаємо: в певних колах прізвисько «Коля Ковельський» причепилося до Миколи Мартиненка в період його централізованого обрання народним депутатом України по Ковельському округу №21, де замість самого Миколи Володимировича заправляла його помічник-консультант Олена Ледовських, яка тепер уже як повноцінний парламентар і була серед тих, хто взяв на поруки опального олігарха.

Хоча в світі нових обставин Миколу Володимировича вже можна називати інакше: «Коля Атомний»... Бо тільки зараз показав, що він відповідає на поруки ж його взяли не люди з вулиці...

Наши кор.

На фото «Телеканалу 112»: Микола Мартиненко в залі суду заявляє, що справа проти нього замовлена і має політичне підґрунтя, а він ні в чому не винен.

… КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Лінкольн,
Герніка,
Чорнобиль...

26 квітня: як мінімум три трагедії планетарного масштабу. Але в Україні згадують із цього приводу лише аварію на Чорнобильській АЕС ім. Леніна. І дарма...

Шо на світанку 26 квітня 1986 р. внаслідок санкціонованого Москвою недолугого експерименту вибухнув четвертий енергоблок атомної електростанції, то цей сумній факт із нашої історії відомий кожному. І говорити на цю тему зараз, мабуть, уже не варто. Хіба нагадати: недавно з допомогою світової спільноти змонтовано над старим саркофагом нове покриття, більшість проблем чорнобильців досі не вирішенні, а 30-кілометрова зона навколо мертвого м. Прип'ять продовжує лякати радіоактивним забрудненням.

Утім, в історії людства 26 квітня зафіксувало ще дві катастрофи. Саме цього дня в далекому 1937-ому гітлерівська авіація з легіону «Кондор», яка воювала в Іспанії на боці майбутнього диктатора Франциско Франко, ущент розбомбила невеличке містечко Герніку, де перебували війська республіканців. Формально стерв'ятники з «Люфтваффе» цілилися в міст, але реальнно просто вбивали людей із застосуванням тактики, яку потім використали під час війни і на території Польщі, і в межах ССРС, і під час масованих нальотів на Британію. Було вбито понад 1600 мирних мешканців, майже 1000 отримали важкі поранення... Можна не сумніватися, що серед жертв були й представники Західної України, які в той час як добровольці воювали на боці Іспанської Республіки...

Вражений цим злочином, художник Павло Пікассо буквально за 3 доби створив геніальну картину «Герніка» для павільйону на Всесвітній виставці в Парижі. Заповідав, щоб поєднано повернулося в Іспанію лише тоді, коли країна позбавиться диктатури. Так і сталося, й автор цих рядків особисто його бачив в Музеї Ель-Прado в м. Мадриді.

А 26 квітня 1865 р. внаслідок перестрілки з поліцією помер такий собі Джон Вілкс Бут – ярий противник Президента США Авраама Лінкольна, який забезпечив перемогу демократів у Громадянській війні. Убивця довго виношував свій план ліквідації лідера країни, і зробив це під час вистави в театрі, куди спокійно проник як професійний актор. Авраам Лінкольн помер одразу, нападник спробував зникнути, але був виявлений правоохоронцями на фермі в штаті Вірджінія. Там і отримав кулю в шию, внаслідок якої помер...

Ось такі події відбувалися в світі 26 квітня. Мабуть, у містку вірити не варто, але що це якісь особливий день, підтверджують, як мінімум, долі Авраама Лінкольна та його вбивці, попіл і кров іспанської Герніки і, звичайно, пекельний атомний експеримент московських злочинців у Чорнобилі...

Володимир ДANILOK.

300 мільйонів «Колі Атомного»

Юлію Тимошенко 28 жовтня 2012 р. знову стає народним депутатом України. І – залишається на чолі керівника «ядерного комітету» в парламенті! Мало того: з висуванням правлячого режиму Леоніда Кучми перетворився на поборника боротьби з режимом його правонаступника Віктора Януковича, тому долучився до фінансування Революції Гідності. А на позачергових виборах 2014-го він, зрадивши вже і Юлію Тимошенко, в списках «Народного фронту» і ледь не просунувся туди ж свою доньку (розгорівся скандал, і юні «дараування» відповідно відмовилося від посади голови правління ЗАТ «Інтерпорт-Ковель»...

Микола Володимирович, який вмів змінювати кашикети ще з комсомольських часів, швидко переоцінювався: в 2006-ому він уже народний депутат від списку блоку Віктора Ющенка. Але – знову голова комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, а також вступив у провладну фракцію Народно-демократичної партії. У 2002-ому знову виграв вибори в Ковельському окрузі, але вже під стягами партії «Наша Україна» і став уже першим заступником голови «ядерного» комітету.

У вересні 2011-го Микола Володимирович вступає в яценюківський «Фронт змін» і за списками партії «Батьківщина» на чолі з

Мартиненком про розгляд клопотання Спеціалізований антикорупційний прокуратура про обрання колишньому народному депутату від списку Бориса Клімчука та звинуваченому в причетності до розкрадання 17 млн доларів США. Олександр Бобровник, зачитуючи ухвалу, чомусь нервово покашлював і з паузами озвучував фрагменти тексту...

Це й не дивно: прес-служба НАБУ заявила, що під час судового засідання, яке проходило 21 квітня в приміщенні Солом'янського суду, були присутні більше 10 народепів і кілька діючих міністрів від партії «Народний фронт».

«Деякі з них вели себе досить зухвало, погрожували судді і прокурорам. Зокрема, депутати Логвинський і Пинзеник заявили слідчому судді Бобровнику, що його чекає «доля

• СТОРІНКАМИ
МИНУЛОГО
70 років тому
Смерть самогону!

«Про міри по боротьбі з самогоноварінням та продажем самогону населенням на території Волинської області». Таку назву має постанова голови, виконкому Волинської обласної ради депутатів трудящих тов. Левченка. Порушників заплановано притягувати до адмінівідповідальності: або штраф у розмірі 3000 рублів, або примусова праця строком на 6 місяців. Злісних порушників будуть позбавляти волі на підставі ст. 32 КК УРСР.

(«Радянська Волинь», 1947 р.)

40 років тому Леся на майдані

«На оновленій головній площі м. Луцька в урочистій атмосфері відкрито новий монумент. Неподалік обласного музично-драматичного театру постав пам'ятник Лесі Українці, який уособлює її велич як співачки досвітніх вогнів та послідовного борця з самодержавством».

(«Молодий ленінець», 1977 р.)

20 років тому Закрили 2 шахти

Мінвуглелпром затвердив проекти ліквідації шахт №6 і №7 у Нововолинську. Обладржадміністрація і Нововолинський міськвиконком запропонували урядовцям, щоб програма передбачала створення нових 258 робочих місць для колишніх гірників, а в наступних 3 роках було працевлаштовано як мінімум 60% мешканців селища Жовтневого. Особливість ставка – на розбудову підприємств із виробництва молочно-цукрових мас та флексографічної друкарні.

(«Досвітня зоря», 1997 р.)

5 років тому З ординарієм і без консультів

у с. Красний Сад Горохівського р-ну в урочистій атмосфері було відкрито новозбудований пам'ятник на честь православних українців, які були вбиті польськими катарелями на Пасху 1943 р. Голова обладржадміністрації Борис Клімчук наголосив: «Тут вінок не від обласної чи районної влади. Вінок – від усього українського народу. Мамо сказати: «Прощаємо і простіть! Простіть і прощаємо!». Пам'ять – матеріальна, вона залишається. Тому сюди будуть приходити люди й молитися за невинно убієнних...».

В заходах узяли участь православне духовенство та ординарій Луцької дієцезії Римсько-католицької церкви Маркіян Трофим'як, але на запрошення не відгукнувся жоден представник Генерального консульства РП у Луцьку.

(«Волинська газета», 2012 р.)

Підготував
Сергей ШРАМЧУК.

Шило на мило, мило на шило? Чи запрацює колись гасло «Один за всіх, а Спілка – за кожного!»?

• ЖУРНАЛІСТИКА

НСЖУ очолив функціонер із «підмоченою» репутацією, по всій державі гноблять ЗМІ, а львівська влада показала всій Україні, як підтримувати реформування газет і словом, і фінансами.

У м. Києві пізно ввечері 20 квітня з невеликою перевагою і лише в другому турі голосування головою Національної спілки журналістів України став Сергій Томіленко. Судячи з виступу делегатів XIV з'їзду НСЖУ, він, в основному, заручився підтримкою представників журналістських середовищ зі Сходу та Півдня України і впродовж 5 наступних років очолюватиме Спілку. Волиняни ж робили ставку на іншого кандидата, хоча голосування було таємним, і хто кого підтримував – невідомо...

Спочатку про те, що не сприяє розвитку демократичних і професійних медіа. Це – внутрішні протиріччя, котрі зароджувалися після смерті багаторічного лідера вітчизняної Спілки Ігоря Лубченка та посилилися одразу після добровільної відставки Олега Наливайка.

Що нинішній з'їзд відбувається в умовах конфронтації та гострих дискусій, показали вже його перші хвилини. Незважаючи на те, що в лавах НСЖУ наразі перебуває 18832 члені (Спілка – найбільша в Україні недержавна творча громадська організація), на журналістський форум до 258 обраних делегатів (прибув 241) з найвищого керівництва держави ніхто не прийшов.

Ні Президент України Петро Порошенко, ні Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман, ні Голова Верховної Ради України Андрій Парубій, ні Міністр інформаційної політики Юрій Стець, ні голова профільного парламентського комітету з питань свободи слова Віктор Сюмар, ні «розкручений» та «незалежні» наредники-журналісти Мустафа Найєм, Сергій Лещенко чи та ж Надія Савченко, яка навчалася в Інституті журналістики КНУ...

Був лише Голова державного комітету з питань телебачення і радіомовлення Олег Наливайко, але, загалом, як попередній голова НСЖУ, який звітував про 2 роки роботи, і як обраний делегат. Олег Ігорович сповістив, що має завітати віце-прем'єр В'ячеслав Кириленко, але факт його відсутності красномовно засвідчив: нинішня Спілка авторитетом у чинній владі не користується. А влада – в

НСЖУ. Процес ідентичний, що в центрі, що в областях, районах і містах.

Почесних гостей – по міністру Генерального секретаря Міжнародної федерації журналістів із бельгійського Брюсселя Олівера Мані-Квірда та директора бюро Представника ОБСЄ з питань свободи слова Франса Мароєвіча (м. Віден, Австрія) – організатори теж не додумалися запросити за стіл президії, а найбільш невиховані колеги неодноразовими оплесками намагалися припинити, на якіх переконання, надто довгі та абстрактні доповіді високоповажних закордонних гостей.

А говорили вони по суті і хоча й багатьом далекі, та вкрай важливі речі. Наприклад, Олівер Мані-Квірд наголошував, що спостерігає за станом медіа і свободи слова ще з 2004-го і вважає, що «непростий процес демократи-

тарні норми моралі?!. Зі здивуванням присутні дізналися і про факт перекидання виділених із ЄС 681 тис 800 грн підтримки реформуванню газет коштів на приватних підприємців, в результаті чого 150 тис. грн так і не використали за призначенням.

Дмитро Тарасюк (голова Рівненської облорганізації) від імені багатьох колег заявив, що в особі Сергія Томіленко бачить спробу «пловної узвортації влади в Спілці».

Василь Лисинчук (Львівщина) розкритикував Сергія Антоновича за пропаганську позицію, за несанкціоновані контакти з керівництвом російської т. зв. Спілки і за зрадницьку позицію «Дві країни – одна професія!» в стосунках із представниками держави-окупанта.

«Робота проделана більшою, но дальше дело так не пойде!», – оцінив діяльність Сергія Томіленка авторитетний київський публіцист і науковець Валерій Бебік. Він обурився, що досі не відновлено діяльність Кримської республіканської організації НСЖУ і що паралізована робота керівних органів НСЖУ.

Головний редактор маріупольської газети «Приазовський рабочий» Микола Токарський нагадав: Доки ми тут сваримося, за 15 км від Маріуполя доблесні українські солдати стримують наступ російського агресора. Тому головне завдання вітчизняної журналістики – допомогти повернути окупова-

нанідатур, але Олег Наливайко, подякувавши волинякові Михайліві Савчаку за довіру, взяв самовідівід. У бюлетенях залишилися шестеро: перший секретар НСЖУ Сергій Томіленко, який до цього часу 3 роки виконував обов'язки голови організації після призначення Олега Наливайка (обраного на попередньому з'їзді) головою Держкомтелерадіо, секретар НСЖУ Гліб Головченко, Олександр Бухтатий, Сергій Омельчук, Віктор Чамара, та делегат Київської міськвиконкома Валерій Бебік.

За підсумками першого туру Сергій Томіленко отримав 106 голосів, Олександр Бухтатий – 63, Гліб Головченко – 28, Віктор Чамара – 21, Сергій Омельчук – 12, Валерій Бебік – 10. Оскільки переможець мав заручитися, як мінімум, 131 голосом, то довелося проводити повторне голосування. У другому туру Сергій Томіленко набрав саме 131 голос, а Олександр Бухтатий – 98 голосів. Можливо, на вибір більшості делегатів справила сильне враження й така обставина: основний опонент Сергія Томіленка – Олександр Бухтатий працював спочатку в Адміністрації Президента Віктора Януковича, а тепер – Петра Порошенка...

Головою Ревізійної комісії НСЖУ на безальтернативній основі стала відповідальний секретар Київської регіональної організації Спілки Алла Малієнко. Головою Ревізійної комісії НСЖУ на безальтернативній основі стала відповідальний секретар Київської регіональної організації Спілки Алла Малієнко.

ну частину Донбасу і Крим. Але Сергій Томіленко і його оточення так працювали, що навіть в офіс НСЖУ заходить не хочеться – пішла з цих стін душа».

Були й інші позиції. Приміром, Олександр Дриж (Донецька обл.) розповів, як нинішнє керівництво НСЖУ допомогло 10 журналістам-переселенцям із Донбасу.

Валентина Манжура (Запорізька обл.) закликала опонентів спочатку проаналізувати власну деструктивну діяльність, а вже потім критикувати керівництво.

Про те, як потрапив у полон до бойовиків і як з допомогою Сергія Томіленка та російських журналістів звідти повернувся, розповів Валерій Макеєв (Черкаська обл.): «Підтримку НСЖУ треба від-працювати».

Юрій Работін (Одеська обл.) закликав нічого не змінювати, «згуртуватися, щоб у майбутньому робота була продуктивною».

Усього було висунуто 7

та найгострішими проблемами, які окреслив, але так і не вирішив з'їзд, залишилися реформування місцевого телебачення і радіомовлення та роздержавлення друкованої періодики.

Якщо сказати, що журналісти з усієї держави кричать про страшну ситуацію в цій сфері, це не сказати нічого.

Віра Малочук (Хмельницька обл.), приміром, сказала:

«Влада звикла тримати за віжки і не зирається від цього відмовлятися! І коли нищиться професійна журналістика, на її місцієве приходить вулична, низькопробна, в результаті чого журналістська професія зникає як така!».

Вже згадувана Валентина Манжура зауважила парадоксальну ситуацію: «У нас скрізь по Україні величезні проблеми з роздержавленням, а цілий секретар НСЖУ Олександр Бухтатий сидить в Адміністрації Президента і за Януковича, і за Порошенка!».

Додатково Валерій Бебік констатував:

«В Україні телебачення окуповане олігархами, а місцеву пресу влада просто знищує!».

На свавілля «Укрпошти», яка монопольно підвішує тарифи за послуги, та злонічні бездіяльність Спілки Кабміну звернув увагу Віктор Чамара. Обурився, що держтелерадіокомпанії в областях внаслідок «реформ» втратили статус юридичних осіб і зазнають тотальніх кадрових скорочень.

Секретар НСЖУ, голова Асоціації регіональних ЗМІ і головний редактор газети «Обрій Ізюмщини» Костянтин Григоренко (Харківська обл.) узагалі поставив діагноз цій хронічній хворобі:

«Справжній адвокат української журналістики Ігор Лубченко започаткував і всіляко відстоював процес роздержавлення. Ми довго чекали цей закон, і ось він діє. І що ж? Очікували, що процес буде непростим, що розлучатися з владою буде непросто, але реалії виявилися ще страшнішими! Через усілякі перепони і перешкоди станом на 20 квітня повний процес роздержавлення пройшли лише 24 газети з понад 200, включених у пілотний проект! Найгірше ж, що в Україні немає жодної області, де б місцева влада не перешкоджала журналістам. Жодної! Так, важко захистити журналістів, але ми боролися і будемо боротися за своїх колег. Тим більше, що скоро всі інші редакції будуть розлучатися з владою. І вона повинна, нарешті, віддати редакціям гроши, які обіцяла. Лише на Львівщині місцева обладржадміністрація зініціювала, а облрада проголосувала за цільову програму, і кожна з 8 реформованих газет отримала по 50 тис. грн підтримки. А решта?».

У роботі з'їзу, до речі, взяла активну участь і делегація з Волині на чолі з головою обласрередку НСЖУ Михайлом Савчаком (секретар Володимир Данилюк, Олександр Згорацький, Ольга Куліш, Євген Хотимчук). Двоє з них – Михайл Савчак і Володимир Данилюк – виступали перед учасниками форума на актуальні теми журналістського буття.

Незважаючи на що, з'їзд НСЖУ за великим рахунком слід вважати успішним. Бо про існування Спілки хоча б нарешті почули. А з допомогою міжнародних медіа-організац

6 | ПРОГРАМА

1-7 травня

www.volga.lutsk.ua

№17 [1116]
27 квітня 2017

1+1
06.00 TCH

06.45 «Сніданок з 1+1»

07.00 TCH

07.10 «Сніданок з 1+1»

08.00 TCH

08.10 Інформаційно-розва-

жальні програми «Сніда-

нок з 1+1»

09.00 TCH

09.10 Інформаційно-розва-

жальні програми «Сніда-

нок з 1+1»

09.30 «Чотири весілля - 3»

10.50 «Міняю жінку - 11»

12.00 TCH: «Телевізійна

служба новин»

12.20 Джонні Депп у фільмі

Тіма Бертона «Едвард

руки-ночі»

14.10 Г'ю Джекмен і Голлі

Беррі у бойовику «Люди

Iкс - 2» (16+)

16.45 TCH: «Телевізійна

служба новин»

17.10 Мер'єм Узерлі і Халіт

Ергенч у серіалі «Величне

століття. Роксолана»

19.30 TCH: «Телевізійна

служба новин»

20.15 Г'ю Джекмен і Патрік

Стоарт у бойовику «Люди

Iкс - 3: Останній контакт»

(16+)

22.15 Брюс Вілліс та Емілі

Блант у фантастичному бо-

йовику «Петля часу» (16+)

00.30 Домінік Перселл у

фільмі жаху «Утикач» (18+)

03.25 Домінік Перселл у

фільмі жаху «Утикач» (18+)

ІСТВ

05.35 Громадянська

оборона

06.30 Ранок у великому

місті

08.45 Факти. Ранок

09.15 Надзвичайні новини з

Костянтином Стогнієм

10.10 Секретний фронт

11.15 «Скажений Макс».

Художній фільм 16+

12.45 Факти. День

13.20 «Скажений Макс».

Художній фільм 16+

13.35 «Ніконов і Ко». Серіал

16+

15.45 Факти. День

16.10 «Ніконов і Ко». Серіал

16+

17.40 «Пес-2». Серіал 16+

18.45 Факти. Вечір

19.10 Надзвичайні новини з

Костянтином Стогнієм

20.20 Інсайдер

21.05 Факти. Вечір

21.25 «Пес-2». Прем'єра.

Серіал 16+

22.25 «Скажений Макс-2.

Воїн дороги». Художній

фільм 16+

00.25 «Лас-Вегас». Серіал

16+

01.55 Стоп-10

04.15 Служба розшуку дітей

04.20 Студія Вашингтон

04.25 Факти

11.10 «Скажений Макс-2.

Воїн дороги». Художній

фільм 16+

12.45 Факти. День

13.20 «Скажений Макс-2.

Воїн дороги». Художній

фільм 16+

00.30 «Розміши коміка»

10.55 Стоп-10

11.00 «Файна Україна»

12.25 «Орел і Решка.

Шопінг»

14.20 «Орел і Решка. Незви-

дана Європа»

12.00 Т/c «Спокуса» (12+)

13.50 «Слідство вели... з

ІНТЕР

06.00 «Мультифільм»

06.20 «Слідство вели... з

Леонідом Каневським»

07.50 «Подробиці»

08.20 «Готуємо разом»

09.10 «Орел і Решка»

Краше

08.45 Факти. Ранок

09.15 Надзвичайні новини з

Костянтином Стогнієм

10.10 «Секретний фронт

11.15 «Скажений Макс».

Художній фільм 16+

12.45 Факти. День

13.20 «Скажений Макс».

Художній фільм 16+

13.35 «Ніконов і Ко». Серіал

16+

14.20 «Пес-2». Серіал 16+

15.45 «Рецепти щастя»

06.00 «Спеція»

06.30 «TOP SHOP»

07.30 «Мультифільми»

08.00 «Розміши коміка»

09.10 «Жди меня»

10.55 Стоп-10

11.00 «Файна Україна»

12.25 «Орел і Решка.

Шопінг»

14.20 «Орел і Решка. Незви-

дана Європа»

12.00 Т/c «Спокуса» (12+)

13.50 «Слідство вели... з

Леонідом Каневським»

07.50 «Подробиці»

08.20 «Готуємо разом»

09.10 «Орел і Решка»

Краше

08.45 Факти. Ранок

09.15 Надзвичайні новини з

Костянтином Стогнієм

10.10 «Секретний фронт

11.15 «Скажений Макс».

Художній фільм 16+

12.45 Факти. День

13.20 «Скажений Макс».

Художній фільм 16+

13.35 «Ніконов і Ко». Серіал

16+

14.20 «Пес-2». Серіал 16+

15.45 «Рецепти щастя»

06.00 «Спеція»

06.30 «TOP SHOP»

07.30 «Мультифільми»

08.00 «Розміши коміка»

09.10 «Х2O: Просто додаї води»

10.00 «Фільм «Лас-Вегас». Серіал

16+

11.00 «Вечірній квартал»

12.30 «Світське життя»

13.45 «Світ навіоріт - 2: Індія»

14.30 «Світ навіоріт - 2: Індія»

15.45 «Світ навіоріт - 2: Індія»

16.45 «Світ навіоріт - 2: Індія»

17.45 «Світ навіоріт - 2: Індія»

18.30 «Українські сенсації»

19.30 «Світ навіоріт - 2: Індія»

20.15 «Українські сенсації»

21.15 «Світ навіоріт - 2: Індія»

22.15 «Світ навіоріт - 2: Індія»

</

• ВОЛЕЙБОЛ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

На останньому етапі західноукраїнського турніру сполучку в м. Южному помірялися силами тернопільська «Галичанка-НЕУ-ГАДЗ» та вінницький «Білозгар-Медунарівський». Гра завершилася з рахунком 2:3 (23:25 25:23, 22:25 25:22, 17:19), і це відкинуло західноукраїнських волейболісток від комплекту нагород.

«Галичанка», яка мала тільки одну перемогу, в разі звитяги з будь-яким рахунком забезпечувала собі срібні нагороди, в разі поразки – залишалася взагалі без медалей. «Білозгар», обігравши напередодні «Волинь», вже практично забезпечив собі місце на п'єдесталі – у вінничанок були рівні показники перемог та очок, але краща співвідношення партій. Щоб убефічити себе від випадковостей – у вигляді ймовірного виграшу луцькою командою однієї партії у «Хіміку» – треба було виграти у «Галичанки» принаймні

одну партію. І тоді «бронза» в кишені. В разі перемоги вінницька отримувала «срібло». Ось такий розклад.

«На очах волейболісток обох команд сльози, звісно, з різних причин: у вінничанок – від радості, у тернопільчанок – від програшу. «Галичанка» сьомий рік поспіль без медалей. «Білозар» – вперше на п'єдесталі. Задоволена була і «Волинь», яка, програвши напередодні вінницькій команді, практично підписала собі смертний вирок», – передає емоції прес-служба Федерації волейболу України.

І ось заключний поєдинок. Дива не сталося:

Бронзовий тріумф

«Волинь-Університет-ОДЮСШ» – «Хімік» – 0:3 (14:25, 15:25, 16:25).

Наші дівчата не змогли дати бій «Хіміку» і залишилися з «бронзою», якій, звісно, дуже раді. У лучанок в залику 16 очок, у срібного призері – 21, а чемпіонки набрали 28.

Лише два факти: 41-у поспіль перемогу в чемпіонаті южненської команди, що стало новим клубним рекордом, та повернення на майданчик після тривалої перерви, пов'язаної з травмою, лідера луцької команди Любові Ужви.

«Нарешті це сталося!!! Вони це зробили!!! Дівчата, ви – молодчинки!!! Від широго серця дякуємо кожному з гравців, тренерам та усім людям, хто причетний до цього успіху!!! У цьому сезоні нас переслідувало багато проблем, проте з ними ми спрацювали, бо ми – сильні!!! Ми

вами гордимося!!! Ми вас любимо та підтримуємо!!! Ви – найкращі!!! Дякуємо вам за приемні моменти, які ви нам дарували впродовж сезону. Ми переживали з вами як гаркі поразки, так і раділи солод-

ким перемогам! Тому дякуємо вам за все, дякуємо що ви в нас є!!!», – так відреагували на бронзовий фініш команда керівництво волейбольного клубу.

Роман УСТИМЧУК.

На фото прес-служби ФВУ та з відкритих джерел: епізод гри лучанок із «Хіміком» (1-ша стор.); краща дігровальниця Людмила Осачук; «бронзові» дівчата повертаються додому.

Хрест на «христоносцях»?

• ФУТБОЛ

Галицьке прокляття і перша ліга: результат гри «Волині» у Львові, який викликав у Віталія Кварцяного... позитивні враження.

Володіючи перевагою в протистоянні з «Карпатами», лучани змарнували голеві моменти, пропустили, програли і опинилися на останньому місці. Шансів залишилося в Прем'єр-лізі фактично не залишилося...

Чемпіонат України. Ліга «Парі-Матч». 26 тур: «Динамо» – «Шахтар» – 0:1, «Олександрія» – «Олімпік» – 1:0, «Дніпро» – «Ворскла» – 2:0, «Сталь» – «Зірка» – 1:0, «Зоря» – «Чорноморець» – 1:2, «Карпати» – «Волинь» – 1:0 (арбітр Анатолій Жабченко, Хмельницький; «Карпати»: Боровик, Лобай, Дитятьєв, Кльоц (Вербний), 66, Зубейко (Мирошніченко), 81), Матвієнко, Філімонов, Чачуа (Грисьо), 75, Гуцуляк, Худоб'як, Гладкий; «Волинь»: Кичак, Нікітюк Р. (Мелінішин), 59, Горопевщек, Логінов, Шаповал, Герасим'юк, Тетеренко, Дудік (Дмітренко), 52, Романюк, Мемешев (Деда), 77, Петров; гол: Гуцуляк, 17; попере-дження: Дитятьєв, 89 – Логінов, 22, Кичак, 25, Герасим'юк, 44, Нікітюк, 56, Тетеренко, 87, Романюк, 90, Мелінішин, 90+3, Шаповал, 90+5).

Турнір дублерів: «Олександрія» – «Волинь» – 1:1 (голи: Гавrusевич, 90+3 – Деда, 59).

М'яч круглий, а поле одинакове для всіх. Це – аксіома футболу, де, на відміну від боксу, за здобутими балами перемог не завоюють. Тут гол – це нокаут. Саме його й пропустила вже в дебюті наша «Волинь», коли після пасу Олександра Гладкого ударом під поперечину гол забив Юній Олексій Гуцуляк. Форвард записав цей успіх собі в актив хоча б тому, що вперше в цьому році провів на полі всі 90 хв., а то його постійно або

замінювали, або випускали на поле на якихось 25...

До того слухні моменти змарнували наші футбольісти. На 4 хв. чудово зі штрафного пробив Владислав Шаповал, але Артем Боровик парирував удар. Потім Сергій Петров вивів на ударну позицію юного Артема Дудіка, але знову голкіпер на висоті.

Далі – знову шанс для лучан, коли на 20 хв. досвідений Олег Герасимюк влучає в ціль, але Евген Боровик у карколомному стрибку рятує свою команду. Наш капітан на 30 хв. узагалі міг стати героєм матчу: спочатку заробив штрафний, потім виконав його, а коли шкіряна куля потрапила до Владислава Шаповала, півзахисник хвацько послав її в кут ворожих воріт, але воротар «Карпат» знову рятує свою команду від неминучих неприємностей.

Словом, переграв підопічних Віталія Кварцяного до перерви була такою, що лише одних кутових було подано аж 8 штук, тоді як львів'яни – жодного. Загалом статистика також totally на боці «Волині»: за володінням м'ячем лучани виграли – 53/47%, за ударами по воратах – 10/5, за влученнями у площину воріт – 5/3, а за кутовими – аж 14/2!

Та на перерву суперники пішли за переваги господарів, яка не зникала й після фінального свистка. Бо в другій частині драматичного матчу, що проходив під акомпанемент дощу й снігу, лучани так і не змогли «дотиснути» підопічних білоруського тренера Олега Дулуба. Найкращий момент був у свіжого Ярослава Деди (85 хв.), коли він переграв у карному майданчику голкіпера і відпасував на партнерів: атаку в останню зірвали львівські захисники...

Правда, чи не одразу досвідчений львівський капітан Ігор Худоб'як відповів призначним ударом: м'яч просвистів біля штанги... А тут ще й суддя Анатолій Жабченко, який переїхав із окупованого Криму в Хмельницький, наче спеціально «гасив» бойовий запал «Волині» постійними попередженнями та неадекватною оцінкою суперечливих ситуацій лише на користь «Карпат».

«Мали велику кількість голівих моментів, не вистачило особистої майстерності, щоб забити. Є претензії до кількох молодих футболістів: Романюка, Петрова, Дудіка. Ми повільно переходили центр поля, «Карпати» впевненіше і технічніше діяли на своїх позиціях, як і належить хорошим

гравцям у хороших командах. Я не розчарований, бо побачив у своїй команді багато позитиву. Це мене надихає!», – підсумував наставник лучан.

Зважаючи, що «Дніпро» виграв у «Ворскли», то «Волинь» опинилася на останньому місці в турнірній таблиці, відстаючи від «Карпат» уже на 7 очок. Це означає, що однією ногою команда Віталія Кварцяного вже в першій лізі. І основна причина цього краху – недолуга політика фінансистів клубу, які накопиченими боргами перед футболістами викликали санкції ФІФА щодо заборони внесення в заявку нових виконавців, а це, в свою чергу, знекроїло команду та вбило волю до боротьби.

Шкода.

Спробую реабілітації стане матч із «Дніпром» на Авандарді, який відбудеться 30 квітня. Попереднє протистояння з командою Дмитра Михайлена завершилося з рахунком 3:0 на користь лучан, а в першому турі цього чемпіоната дніпрянини розгромили «Волинь», забивши п'ять «сухих» голів.

Роман УСТИМЧУК.

На фото прес-служби ФК «Карпати»: фінальний свисток у Львові...

Синьо-жовта Нова Зеландія

• ВОЛЕЙБОЛ

Тренер чоловічої команди «Олютранс» (Луцьк) Ігор Рясик у складі збірної України з класично-го волейболу виграв золото.

дентом якого є депутат облради Юрій Гупало. Раніше клуб об'єднався з «Версалем», засновник якого Олександр Мельник також грає в волейбол і також літав в Нову Зеландію за медалями.

До речі, нещодавно обрада відділила цьому клубові допомогу з бюджету.

Сергій ШРАМЧУК.

На фото Юрія ГУПАЛА: Ігор Рясик та новозеландський організатор чемпіонату.

Помер Адальберт Корпонай

• СПІВЧУТТЯ

Федерація футболу Волині та футбольна громадськість Волинської обл. глибоко сумують з приводом передчасної смерті Корпоная Адальберта Тиберійовича.

У наших серцях ніколи не згасне пам'ять про колишнього гравця луцького «Торпедо» і «Волині», члена виконкому Федерації футболу Волині, керівника шацької команди «Світязь». Він народився в 1966 р. і помер у розквіті сил і таланту 24 квітня 2017 р...

Висловлюємо щирі співчуття дружині та двом донькам Адальберта Корпо-

на, його близьким та друзям, усім тим, хто мав за честь разом із ним служити. Його величності футболу.

Виконком Федерації футболу Волині.

... ДТП

П'яний «гонщик»

Алкоголь часто стає причиною трагічних ситуацій, і добре коли все закінчується невеликими травмами і ушкодженнями. На жаль, люди часто не цінують ні своє життя, ні життя тих, хто знаходиться поруч.

23 квітня у райцентрі Ківерці мотоциклист «Капуї» врізався в магазин: внаслідок зіткнення травмувалася неповнолітня пасажирка транспортного засобу.

Про це повідомив сектор комунікації поліції у Волинській області.

Автопригода трапилася близько 22 години. 23-річний лучанин, керуючи мотоциклом у стані алкогольного сп'яніння, не справився з керуванням та врізався у стіну магазину.

Внаслідок зіткнення, пасажирка транспортного засобу, 17-річна мешканка сусідньої Рівненської області, травмувалася. Її госпіталізували у відділення травматології районної лікарні.

За цими фактами слідчі розпочали кримінальні провадження за ч. 1 ст. 286 (Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами) Кримінального кодексу України.

Триває досудове розслідування.

Наш кор.

ІНСПЕКЦІЯ**Школа в Осівці**

У центрі уваги продовжує залишатися будівництво школи в с. Осівці Камінь-Каширського району.

25 квітня голова районної державної адміністрації Валерій Дунайчук, заступник начальника управління освіти, науки та молоді облдержадміністрації Тетяна Соломіна, яка вчора працювала на теренах району, а також начальник відділу освіти райдержадміністрації Віктор Пась побували в селі Осівці.

У рамках робочої поїздки вони оглянули хід будівництва таємної загальнодержавної школи.

Окрім того, з такою ж метою Камінь-Каширську відвідає депутат Волинської обласної ради (БПП «Солідарність») Леонід

Стефанович.

Нагадаємо, будівництво навчального закладу почалося минулого року. Загальна кошторисна вартість складає понад 20 мільйонів гривень. Терміни завершення проекту не афішується.

Наш кор.

На фото з сайту Камінь-Каширської райдержадміністрації: нова школа у стадії будівництва

Лісовод Дубровський

... ПРОФІ

Так і трапилося. Василь Дубровський став майстром лісу Маневицького лісництва ДП «Маневицьке ЛГ». Набув досвіду й авторитету. Про нього схвално відгукуються начальство, колеги, місцеві жителі. Час розповісти про цього працелюба і читачам «Волинської газети».

Грає яскраве вранішнє сонце, усе ширше огортаючи обрій своїми жовтогарячими променями. По салоні заметушилися сонячні зайчики. Це додало настрою, адже попереду – новий день, який за ознаками природи, обіцяє бути щож і сонячним.

З лісової дороги повертаємося на підгодівельний майданчик для диких кабанів. Василь каже, що це обов'язково. Потрібно ж знати, чи впоралися місцеві ветприки, зі своєю вечерею. Між іншим, відеокамера, що облаштована на спостережній вишці поряд, щоразу фіксує кількість звірів, які приходять сюди. Такі спостереження підтверджують факт про те, що чисельність поголов'я диких свиней на території підприємства щороку збільшується на 20-30 відсотків. Водиться у місцевих лісах також зайці, козуля, лосі.

Насправді маємо не багато часу для об'їзду, позаяк мій водій поспішає на

нараду, яку лісничий Маневицького лісництва Олександр Швець зі своїми майстрами проводить щодня о восьмій ранку. «Таким чином проводимо рознайдку на цілий день і беремося за роботу», – пояснює Василь. – Біркуємо деревину, вивозимо її на проміжний, то нижній склади...

Влітку, коли триває протипожежний період, патрулюємо масиви посилено, звертаємо увагу людей на дотримання правил пе-ребування у лісі, особливо у поводженні з вогнем. Восени готовимо площи під весняні посадки. Взимку, як правило, доділяю й охорони потребують звірі, ліс – від незаконних рубок. А весною, самі бачите, – гаряча пора, немає ані хвилини вільної!»

– А чи важко діється контролювати територію від незаконних рубок? – запитую, посилаючись на те, що завдання для лісівників області і зараз є

актуальним. (На цей час ми з Василем Дубровським знову відновили маршрут його майстерською дільницею).

– Якщо чесно, то такі випадки на моїй дільниці не трапляються, – відповідає співрозмовник. – Щодня, починаючи з шостої години ранку, я об'їжаю відремонту територію. Знаю її дуже добре, тому жоден свіжий слід, залишений півводою чи іншим транспортом, не пройде позу мою увагу. Я одразу помічаю, чи перевісів будь-хто лісову дорогою. Вранці, коли земля ще свіжка і волога, сліди добре видно. Люди знають, що вичислити лісопорушника буде не складно. Тому перш, ніж піти до лісу з бажанням легко і незаконно нажитися, вони добре подумають. Та й навіщо красти, якщо можна виплатити того ж лісу для влас-

був серед громади місцевий авторитет, «Попервах, – каже, – важко доводилося з людьми. Назбирати помічників для посадки лісу було проблемою. Нині ж ситуація абсолютно інша. Цьогоріч, приміром, площа 34 гектари, з яких на 14,7 га посаджено лісові культури, а на 20,2 га проведено сприяння природному поновленню, ми залишили за два дні! У перший день допомогти відгукнулися 37 чоловік, а на другий день прийшло більше 40. Така налаштованість людей до нашої роботи радує і додає оптимізму».

Не минаємо рекреаційну перлинку маневицького лісу – місце для відпочинку з весняною назвою «Пролісок», що розташоване якраз на трасі Луцьк-Маневичі. Тут завше багато відпочивальників, тому щодня майстрові лісу доводиться стежити за порядком і на цій території.

...Годинник показує одну-надцять. А у Василя ще купа обов'язків та роботи попереду. Та й його мобільний телефон нікі не замовкає. Поспілкуватися вдається лише, як кажуть, перебіжками.

Професійна справа Василя складна і нелегка, але він її дуже любить. Розповідає, що до лісу у нього лежала душа зе з дитиних років. Рідний дядько Олександр Швець – лісничий Маневицького лісництва, якого Василь свого часу змінив на посту, на той час працював майстром цього ж лісництва і часто брав його з собою на роботу, до лісу. Відтак хлопець і виріс щирим природолюбом.

Разом з дружиною Світланою, яка працює бухгалтером в Оконському лісництві Маневицького лісгоспу, Василь виховує двох дівчаток та просить у Бога, щоб подарував їм ще хлопчика. Обіцяє, що обов'язково навчить його лісівничої науки. Благородна й добра справа, пов'язана з веденням лісового господарства, вартоє свого продовження. Із роду в рід, із покоління в покоління.

**Світлана МІСЬОНГ.
Фото автора.**

... ДОРОГИ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Халтура довго не тримається!

Стражданьїх шляхів сполучення. І роботи негайно розпочалися.

Міждержавна траса сполученням Київ-Ковель-Ягодин на відрізку від столиці до нашого міста залізничників, щоправда, перевбуває чи не в ідеальному стані. На території всіх чотирьох областей – Київської, Житомирської, Рівненської і Волинської – фактично відсутні вибоїни та намальована дорожня розмітка.

Щоправда, дещо стерлися білі лінії на ділянці ав-

томагістралі, що пролягає через Маневицький р-н, тож дорожники саме в цей час узялися її «підрихтувати», виставивши техніку та людей, щоправда, з порушеннями Правил дорожнього руху і з реальною загрозою виникнення автокатастрофи.

Повним ходом кипить ліквідація ямковості і біля смт Колки, де доводиться повністю знімати старий і нерівний асфальт на всій ширині шосе сполученням Маневиці-Луцьк і вкладати натомість нове покриття.

А от у Ківерцівському р-ні і кіт не валяється. Що не село – то суцільна болячка: як не яма, так вибитий колесами вантажівок горбок.

Взагалі, якщо ремонтно-відновлювальні роботи триватимуть подібними темпами, то з ямами доведеться боротися до нових морозів. А там шляхи вкриє сніг, а коли він зійде наступної весни, то разом із поспішним ремонтом. і – все по-новому... Бо, як свідчить навіть поверхневий огляд вибоїн, відстав не ко-

льсь добротно вкладений асфальт, а той шар, який створювали зовсім недавно. А халтура довго не тримається!

Тому треба навчитися не лише виділяти мільйони гривень на ремонт, але й контролювати, як їх «освоюють».

**Роман УСТИМЧУК.
На фото автора: малюєт розмітку біля кордону з Рівненщиною; ями в с. Озеро Ківерцівського р-ну (1-ша стор.); дорожники за роботою.**

Олімпійський спокій бурштинової траси

... ВІСТІ З ТОГО СВІТУ

Капітально відреставрована до Євро-2012 автострада «сполученням Київ-Ковель стала... головним фарватером для... пересування мобільних бригад нелегальних бурштинокопачів. Поліція в цьому русі виконує роль статистів.

Починаючи від м. Олевськ Житомирської обл. і закінчуючи перехрестьм «Варшавки» з дорогою Маневичі-Луцьк, подекуди ще збереглися стаціонарні пости правоохоронців. I хоча міліція вже давно переименована на

поліцію, вказівники продовжують нагадувати: не подалік – пост ДАІ. Мабуть, за традиціями «папередніків», частина «будок» заселена живими людьми в синій уніформі, а переважна більшість «малих архітектурних форм» – гірше собачих будок у п'яніци-господаря. В усякому випадку, біля с. Масевичі Рокитнянського р-ну Рівненської обл. поліція вже давно залишила свій «блок-пост», в якому навіть вікна повибивані...

Практично постійно на трасі помітні буси, які виїжджають на магістраль із

лісових хащів. Зовнішній вигляд пасажирів цих транспортних засобів не залишає жодних сумнівів у їхній принадлежності до «сонячного злодійства»: брудна робоча уніформа, визнаний соціальний тип виразів їхній облич та велики рюкзаки, якими запаковані всі вільні від ліс місця. Одні з них їдуть додому після важкої праці, інші поспішають на зміну... Вахтовий метод (чи ротація?) в дії.

Цікаво, що ні поліція, ні нацгвардія ці з цим «броунівським рухом» навіть не спостерігають, не кажучи вже про якесь втручання в майстерно налагоджений злочинним світом процес розкрадання та транспортування «сонячного каменю». По-перше, їх як фізично на трасі фактично немає. По-друге, навіть напів-

сонні правоохоронці на роздоріжжі в м. Сарни Рівненської обл. на такі буси воліють уваги не звертати.

Словом, олімпійський спосіб співіснування на бурштиновій автомагістралі. Значить, красти тут стало нормою життя. Тим паче, що з обох боків траси Київ-Ковель збудовані цілі палаці, які теж є матеріальним доказом справжнього джерела прибутків їхніх власників і покровителів.

Світлана КОМА.
На фото автора: спотворений бурштинокопачами ліс біля м. Рокитне Рівненської обл.; на малюнку Анатолія ВАСИЛЕНКА («Переїди») – «Один мішок бурштину – вам, один – мені, відро – державі; поліцейська будка біля м. Олевськ.

Сам дурак

... СІДАЛО

Не псує найгірша вада Чоловіка так, як влада. Як до неї він дорвється, То відразу зазнається. Задеро до неба носа, І сердито липа скоса. Мов панок-аристократ, Наш партійний бюрократ. Був бездаром і пустомеля, А дали йому портфеля, Недоступним став, Пихатим.

Всіх повчає, криє матом, Очі вилупить червоні! Як удільний князь на троні, В кабінеті цілий день За столом сидить як пень. А начальнички-лакузи Набиваються у друзі,

На поклін ідуть гурбою, Хабарі несуть з собою, Як вужі навколо в'ються. Шеф веселий – всі сміються.

А як шеф бувають злі – Морди й в друзів, як драглі. Та лакеї вихилися. Ходять до пори до часу. А накажуть шефа зняти, Будуть в бік його плювати. І не встигне плямкнутъ ротом,

Як змішають із болотом... В нас буває часто так: Був начальник – став дурак!

Кость ВОЛИНЯКА,
1991 р..

11 млн 059 тис. 985 грн. «у зв'язку із наявністю у партії двох третин осіб однієї статі від загальної кількості».

Питання виділення коштів на фінансування політичних партій «ВО «Батьківщина» та «Опозиційний блок» буде винесено на найближче засідання НАЗК, але й цим двом дауть не один мільйон.

Тому звертаємося до будь-якої партії, яка засіла в Верховній Раді України: готовий вийти з підпілля і обмінити свій червоний партквиток на будь-який інший, керівний і спрямовуючий. Я теж хочу служити народові і жити за його рахунок.

Степан ПАРТАЙГЕНОСЕ. Малюнок Олексія КОХАНА.

Хочу в партію!

... ЗАЯВА

Дорогі товариshi, панове і добродії! З пролетарським ентузіазом і марксистським піднесенням дізвався про чергову перемогу над Гідрою корупції, марнотратства і шкідництва.

Національне агентство з питань запобігання корупції повідомило, що на II квартал 2017 р. для фінансування статутної діяльності 4 партій, представлених у парламенті, з державного бюджету України виділено понад 90 млн грн.

Я буквально з армійської шинелі прийшов в лоно керівні і спрямовуючої сили, вчасно і справно платив членські внески, а коли хід історії поставив на нашій червонозоряній партії масний синьо-жовтий хрест, до пори до часу перебуваю у підпіллі, Членський квиток прикопав. На всяк випадок.

Тепер побачив, що поруч із моєю банкою поклали на збереження тисячі інших, але всередині не зображення світлого образу тов. Леніна, а якісь портрети зелених заокеанських вождів капіталізму. Їхній деморалізуючий вплив все відчутніше

відчувається на діяльності нашої неньки-України, бо їм вісього завжди мало. Навіть «баксів», конвертованих у гривні.

Нас учили, що партія – це авангард народу. Хочеш бути в авангарді – пласти внески! Забирали чималені суми, але ніхто не скаржився, бо партквиток був путівкою в світле майбутні. Але щоб партія жила за рухунок безпартійних, та ще й відбирала в них останню сорочку – до такого навіть Карл Маркс і Фрідріх Енгельс не додумалися!

20 квітня, якраз на чергову річницю з дня народжен-

ня ненависного фюрера, наше НАЗК повідомило: з початку року державне фінансування отримали «Народний фронт» – 28 млн 438 тис. 375 грн, партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність» – 28 млн 025

тис. 900 грн, «Об'єднання «Самопоміч» – 14 млн 098 тис. 640 грн, Радикальна партія Олега Ляшка – 9 млн 564 тис. 475 грн.

Крім того, партія Андрія Садового отримала гроші щезза статевоюзнакою:

мала повернатися додому, бо ж чекає чоловік та двоє маленьких діток. Анатолій сказав, що може зібрати і назад. Підівів свою попутницю за вказаною адресою, куди згодом вернувся знову. Дорогою молоді люди і говорили, і жартували, і сміялися. У такому піднесеному настрої і в'їхали у рідне місто, у якому проживали з родинами.

– А давайте якось відзначимо наше знайомство, – запропонував Анатолій, поглянувшись на недавно попутницю, до якої відчув явну симпатію.

Ольга погодилася, але з умовою, що вони не будуть «світитися» у людних місцях. Навіщо потім сімейні скандали? Цього не бажав і молодий чоловік, бо добре знат ревнівий характер власної

дружини. Довго не роздумуючи, Анатолій запропонував місцем зустрічі зробити власний гараж. Умова була прийнята.

– Ти поки що посиди в машині, я збігаю за шампанським, тортом та цукерками, – попросив Ольгу. – Магазин тут недалеко, то довго часу не займе. Гараж прикрою, аби не заглядали сусіди, бо же є дуже цікаві.

Півгодини Ольга почувала себе спокійно, була у повній безпеці. Відігнала від себе якусь крамольну думку, що чинить неправильно. Погомоняла півгодинки і розійдуться. Хіба мало таких випадкових знайомств, які ні до чого не зобов'язують? Ще за якусь мить няясна тривога заповзла у душу жінки. Минула добра година, але Анатолій не вертався. Ми-

мовільна полонянка не знаходила собі місця. Ніколи не думала, що мужчини здатні на таку піділість.

Не вернувся Анатолій і другого дня. Під обід Ольга почула, що хтось возиться з дверним замком. У лютій нестямі жінка вхопила першу-ліпшу залізку, що потрапила під руку, і огрила ним свого «криївника». Той зойкнув і навзик упав на землю. Ольга ж чимдуж помчала додому. Кажуть, чоловік повірив, що заночувала у подруги у сусідньому місті, в якому поламався її рейсовий автобус.

Не менше потрясіння переніс і Анатолій. Коли вертався уже з магазину, на переході його збив легковик. Швидка підібрала у непрітомному стані. Після маніпуляцій стало легше. Попросив медсестру,

щоб повідомила дружину. Та примчалася відразу.

– Соню, скажи кумові

Максиму, хай завтра зранку зайде до мене, – звернувся до дружини. – Маю до нього одну нагальну справу.

Кум не забарився. Йому й довірився Анатолій, віддавши ключі від гаражу і попросивши якнайшвидше випустити його «бран-

– Ти спав із моєю дружиною?! Тоді заплатиш дорого за це!

– Я дівчі за те саме не плачу!

Малюнок Геннадія НАЗАРОВА.

ку». У тому, що кум не підвів, Анатолій пересвічився особисто, коли Максима привезли з розбитим лобом. З лікарні їх виписали одного дня. Ця подія ще більше зблізила чоловіків, а через них і їх сім'ї.

Ольга більше по чужих гаражах не шастя...

Володимир ПРИХОДЬКО.

•• ПОДІЯ

До Липинського –
на ювілей

Традиційно у квітневі дні ми вшановуємо пам'ять нашого видатного країнина, основоположника українського модерного консерватизму, патріота-державника В'ячеслава Липинського.

135-а річниця від дня народження вченого ознаменувалася проведеним з цією нагоди цілою низкою різнопланових заходів. Долучилися до цього, крім профільних музеїв, наукові установи, освітні заклади, органи державної влади та місцевого самоврядування, православне і католицьке духовенство. Центром урочистостей стали Затурці — мала батьківщина В. К. Липинського, де покійтися прах Великого Українця.

21 квітня 2017 р. у приміщенні Затурцівського музею відбулася наукова конференція «Державницький імператив В'ячеслава Липинського». У ній взяли участь провідні столичні вчені, науковці Луцька, Харкова, Житомира, Львова, Ніжина та наших сусідів з Польщею.

Розпочались заходи з покладанням квітів до пам'ятника В. Липинського на місці його поховання. До гостей приїхалися перший заступник голови Локачинської райдержадміністрації Наталія Сафронова, голова Локачинської районної ради Борис Ковалчук, Затурцівський сільський голова Володимир Патійчук, учні та педагоги місцевої школи 1-ІІІ ст. ім. В. К. Липинського, працівники будинку культури, музею, мешканці села, а також посланці Національного Корпусу з Києва та Луцька.

Спільну відправу біля пам'ятника відслужили настоятель Затурцівського храму Св. Параскеви УПЦ КП о. Василь Кравець та ксьондз Олександр Галайчук із Затурцівського костелу Св. Трійці.

Наш кор.

•• ЧОРНОКРАДЦІ

У Горохові
крадуть... квіти

Як часто ми читаємо про крадіжки. У того почулили велосипед, у іншого — бензопілу. Крадуть машини, гаманці, мобільні телефони, і навіть квіти з кладовищ, які потім заново перепродають. А у Горохові вирішили обікрасти... клумбу.

На дніх, комунальне підприємство ТзОВ «Еталон» біля управління праці висадило 70 саджанців квітів віоли (братіків).

А на ранок наступного дня їх лишилось всього 50.

Про цю незвичайну крадіжку повідомили у Горохівській міській раді.

«Скажіть, люди «добрі», де ваша совість? Невже вам шкода тих кількох гринь на купівлі не самих дорогих квітів? Невже ви думаете, що вони принесуть вам щастя?» — говорять в установі.

Всіх, хто хоч щось знає про цей прикрайний випадок, попросили повідомити у міській раді або ТзОВ «Еталон» та закликали спільно працювати на благо міста.

Наш кор.

•• ЗАНЕПАД

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Це один з відалених населених пунктів у Рожищенському районі, до якого можна добрatisя, не без пригод, коли проявити безпечність, через українську асфальтівку. Дивуватися з такого її стану не доводиться, оскільки, за влучним висловом іноземців, у нас давно нема шляхів — одні напрямки. Саме тому автоперевізники не дуже охочі обслуговувати подібні маршрути, на яких не стільки заробиш, скільки можна втратити. Який би віртуоз не сидів за кермом транспортного засобу, однаково усіх ям не обминеш. Це, зрозуміло, спричиняє часті поломки, які у свою чергу призводять до додаткових збитків. І все ж вряди-годи якийсь транспорт усе-таки сюди добирається. Що не говори, але якася потреба поїхати у власних справах виникає у кожного. Одному конче треба проводити близьких людей чи рідні місця свого дитинства, іншому вкрай необхідна медична допомога. Словом, кожного болить своє.

А ось у корінних крижківців серце крається від споглядання тої руїнації, якої зазнає їх рідне село. Через тотальну безробіття, яке переросло у хронічне захворювання і потягло за собою занепад усіх сегментів української економіки, старші селяни просто вимирають, молодші полішають рідні гнізда і у пошуках країшої долі, швидше за все, емігрують за кордон. Нікому сьогодні не хочеться скніти цілий вік, не бачачи ніякої перспективи ні для себе, ні тим більше для дітей. Нелегко, ох, як нелегко полишати рідні пінати, що орошенні влас-

Село на нашій Україні

ним солоним потом та зведені своїми руками, і подаватися світ за очі, добре усвідомлюючи, що ніхто тебе ніде не чекає. Чужина є чужина. Чужий край, чужі люди. Чи ж комусь там краєшої легше буде?! Якщо матеріально ще так, то морального тягаря не позбутися до кінця життя.

Хто ж прирік на таку

долю українців, котрі усі звідени своїми руками, і життя мріяли про власну державу, усіма силами та засобами виборювали її? Коли ж отримали, то не зазнали омріяного щастя. З кожним роком нашої Незалежності воно усе далі й далі віддається від нас, стає недосяжним та примарним. Не збувається пророчество геніального Тараса Григоровича: «В свої

хаті своя воля, своя правда». Де ж та правда? Де її шукати? На превеликий жаль, нема її. Олігархічні клані, які прийшли до влади на хвилі Революції гідності, не тільки правлять країною, а роздирають її на шматки. Якби змогли, розтягнули б її частинами до власних дімівок і тримали під стілом замками.

Та тільки Україні міцне душою її дітей-патріотів, які любов до неї успадкували з молоком матері. Не розшматувати і не розрвати їго, бо згинуть наші вороженькі, як роса на сонці. Ці слова нашого Національного гімну треба не тільки прогукувати при людях, а повсякчас їх пам'ятати!

Мусимо також врешті сповнити Шевченкове омріянє: «Обніміться ж, брати мої, прошу вас, благаю!». Бо наша неприязнь один до одного на руку не тільки зовнішнім, але й внутрішнім нашим ворогам. Іх, як свідчить

наша багатовікова та трагічна історія, вистачало і вистачає ще нині. Протистояти недругам маємо дружною українською родиною, а не розрізнею. Один пруток зламати легко, а ось цілий оберемок — невдалося нікому. Чому не усвідомлюємо того і не хочемо розуміти? Через те терпимо, мучимося, страдаємо, але не каємося.

Мовчки мандруємо в закордоння, мовби нас там чекає найближча рідна зі свіжонапеченими смачними пирогами. Тільки ж, як не прикро це визнавати, ніде і нікому ми не потрібні. Хто любить чужинця, навіть якщо у нього і найкращі наміри? Це нонсенс. Тут свої кинули на призволяще — виживайте, як можете.

На жаль, вижити вдається не всім. Старіють та занепадають наші села. Пусткую лишаються стояти хати, у яких колись лунав дзвінкий дитячий сміх. Заростають вони усіляким терням та бур'янами, що у них ховаються бездомні голодні пси. Подібну сумну картину ми споглядали у Крижівці. За свідченням жителів, колись тут було 220 дворів, а нині лишилося 150. Та, як не горко це визнавати, вона характерна для багатьох населених пунктів, і не тільки нашого краю. За роки Незалежності з мапи України зникло понад 600 сіл. Правда, вражаюча цифра? А куди ж поділися їх люди? Розселилися на інших територіях, вийшли за кордон чи вимерли? Відповіді не дочекаємося, від влади — тим більше. Тоді на кого надіяється і на що сподіватися? Думаймо!

Володимир ПРИХОДЬКО.
На знімках автора: вмирають люди, вмирають хати.

Чому зажурилися журавлі у Рокинівському орніологічному заповіднику?

інших мешканців цих водойм.

Як повідомив начальник Державної екологічної інспекції у Волинській області Олександр Ткачук, що охоронне зобов'язання було підписане з Рокинівською селищною радою. А ніч, коли Рокині вийшли в об'єднану Княгининську громаду, яка стала правонаступником Рокині, то і відповідальність за охорону і збереження природного і заповідного об'єкту лежить на керівництві об'єднаної громади.

Голова Княгининської ОТГ Олена Твердохліб сказала, що нікому не давали в оренду Рокинівських ставків. Хто тут безчинствує — невідомо. Проте ми знайшли зухвалого «гостепрідаторя», який вважає себе орендатором гідроспоруд і, мовляв, може робити все, що забагатеться. Виновок зробить уже природоохоронна прокуратура та спеціалісти Державної екологічної інспекції у Волинській області. І якщо є такий договір оренди, то його необхідно анулювати, так як власник його є злісним порушником природоохоронного законодавства.

А, можливо, пора, нарешті, передати цей став під опіку Музею історії сільського господарства Волині-скансен згідно рішення сесії Рокинівської селищної ради від 9 жовтня 2008 р.

р., де було чітко прописано:

«1. Розширити територію парку-пам'ятки садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення «Байрак» за рахунок ставу №3 та створити єдиний екологічний комплекс загальнодержавного значення згідно зонування даючої території з подальшим переоформленням діючих охоронних зобов'язань».

Це рішення ніхто не відміняв. Воно відстояне в п'ятьох судах. Це рішення підтвердила і сесія Волинської обласної ради від 28 листопада 2008 р. №24/14, яке також ніхто не відміняв! Але екс-очільниця Рокинівської селищної ради Марія Піскар тоді не виконала його, так як мала на ці ставки інші плани. До чого це привело, ми бачимо нині.

За фактом порушення Закону України «Про природно-заповідний фонд України», активісти Рокині склали протокол про адміністративне правопорушення, сподіваючись, що цього разу правоохоронні органи притягнуть злісних порушників до відповідальності.

Олександр СЕРЕДЮК.

На фото автора: наслідки самовільного осушування заповідних водойм.

•• НА СПОЛОХ!

Дивлячись на невітшну і сумну картину спустошеної водойми, яка ще недавно милювала око жителів і гостей селища Рокині Луцького р-ну, і собі стає сумно. Сумно і страшно за зухвалі і злочинні дії невідомих людей із Луцька, які приїхали на автомобілі, відкрили шлюз і спустили воду з найбільшого ставка колишнього ВАТ «Волиньрибгоспу».

В найгіршому становищі опинилися птахи, водоплавна дичина, яка прилетіла з теплих країв, подолавши десятки тисяч кілометрів. Чому вони сюди щороку повертаються лише

на декілька місяців? Тільки для того, щоб вивести пташенят, навчити їх літати, щоб ті мали сили відлетіти у заморські краї, а через рік знову повернутися в Україну.

У птахів немає часу на інтриги, на експерименти невігласів. Вони давно облюбували це унікальне і затишне місце. Тому не випадково, коли за ініціативою вчителя географії Рокинівської НВК В'ячеслава Судими було прийнято рішення про надання статусу орніологічного заказника «Рокинівський» і «Красні» обласного значення. Ставки є штучними водоймами. Це пристосовані заплави річки Сарна. Тут гніздяться птахи, що занесені в Червону книгу України

такі як сіра чапля, лебідь шипун, а нещодавно оселився і чорний бусел. Отже, розглядати ці ставки, як об'єкт по розведенню риби — неможливо. Та іншої думки круглі бізнесмени з Луцька. Восени вони самовільно відкрили шлюзи і скинули воду з головного ставка, забравши велику і малу рибу. Селищна рада викликала поліцію, був складений протокол, але далі справа не пішла. Відчувши безкарність Феміди, сьогодні вони пішли далі. Осушують ставок, залишивши пернатих на голодну смерть і припинення популяції. Тому і сумують журавлі, лебеді, сотні армії качок, чорноголових мартинів, крижанів, чомг, лисух, чаплі сірої та

Варшава і Прага аплодували «Молодичкам»

••• ЗНАЙ НАШИХ!

Народний ансамбль «Молодички» Шацького міського будинку культури – справжній дипломатичний амбасадор. Скрізь, де він буває, з'являється привіз до України.

Нешкодно виступав на міжнародному гала-концерті кресової пісні у Варшаві. В залі столичного готелю «Трилогія» зібралися вся еліта. «Молодички» виконали три українські пісні і дві польські. У керівництві ансамблю Ніна Вирович взяли інтерв'ю телевізіонники польського каналу. Але найбільше співачкам із Шацька запам'яталася спільна фотосесія з відомим польським режисером і сценаристом **Ежи Гофманом**.

Наступне турне колективу було до Чехії.

Там колектив представив Україну на Міжнародному фестивалі пісні і танцю

«Весняна казка у Празі». У перший день фестивалю йшло дощ, але це не завадило яскравому виступу «Молодичок» під відкритим небом на Староміській площі європейської столиці. Колоритні костюми учасниць, популярні українські народні та естрадні пісні у їхньому виконанні викликали шквал оглесків у глядачів, серед яких було багато українців, що проживають у Чехії. Підсилили враження від виступу «Молодичок» їхній вихід на сцену із національними прaporцями, з патріотичними словами: «Вас вітає Україна!». На другий день виступу колоритного ансамблю глядачі вже чекали з нетерпінням і співали разом із ними.

Учасники і керівник ансамблю Ніна Вирович отримали міжнародні дипломи за участь у фестивалі та розвиток мистецтва, а також нові можливості для співробітництва. На площі, де відбувався фестиваль, діяв пасхальний ярмарок, радували око яскраві великоліні декорації.

Також співачки із Шацька побачили неймовірної краси європейське місто, познайомилися і поспілкувалися з багатьма талановитими людьми та розширили коло своїх прихильників. Нагородою для учасників співочого колективу за активну творчу діяльність, відданість пісенному мистецтву, за достойне представлення України на міжнародному рівні стала екскурсійна поїздка у місто Дрезден (Німеччина).

Ірина Войтюк, представник організаторів фестивалю «Весняна казка у Празі в Україні»:

«Молодички» із Шацька стали для нас приемним відкриттям. Талановиті, дуже позитивні люди, патріотично налаштовані – їхні виступи якнайкраще розповіли європейцям про співочу вдачу українців і по-

пуляризували Україну на міжнародному заході. Ми чудово провели час разом, аплодували їхнім виступам, захоплювалися, підспівували. Не знаючи мови, «Молодички» легко спілкувалися з учасниками з інших країн, даруючи всім гарний настрій. Організатори фестивалю задоволені, що віднайшли на Поліссі такий чудовий колектив і хочуть продовжити з ними співпрацювати.

Ніна Вирович, керівник народного ансамблю «Молодички»:

– Ми вперше побували на заході такого рівня. Довго готовувалися до виступу на фестивалі, хвилювалися. Проте нас у Чехії сприйняли дуже гарно. За можливість здійснити цю важливу для нас, хоч і дороговартісну, поїздку ми дякуємо районній і селищній владі, директору ДП «Шацьке УДЛГ» Андрію Самолюку, підприємцю Степану Натальчуку, Ірині Печук, Петрові Суліку,

Мираслава ЦЮП'ЯХ.

Володимиру Шуму, Валентину Шумику, Тетяні Сіжук, Олені Лікініх, Володимиру Назарку, Сергієві Майлі, підприємцю, який розвиває бізнес на Шацьких озерах, Петрові Нестеруку.

На фото: Шацькі співачки на пісенному фестивалі у Празі.

••• ЛЮДИНА І БОГ

– Як ви почали займатися акторською діяльністю?

– Це була моя мрія з народження. От скільки я себе пам'ятаю, то хотіла бути акторкою і більш ніж ніким. Народилася в родині художника і музиканта. Тато хотів, щоб у нього був син, аби передати тому майстерність диригента, але народилася я. Проте він не полішив своєї мрії, тому з колиски я слухала симфонічну музику. В 5 років мене вже ціму навчали, а коли я ставала діорослішою і казала, що не хочу, тато наводив аргумент: уяви, як це гарно – жінка у чорних брюках, фраці, з білим метеликом, диригентською паликою і цілий оркестр перед тобою. Я його слухала і казала, що мені цікавіше бути самій на сцені.

В 5 років, коли ми їхали на море, то проїжджаючи Київ. Вийшли на Хрещатику, і я заявила батькам, що буду тут жити, буду актрисою. Вони посміялися, бо ніхто не ставиться серйозно до якихось дитячих мрій. Але врешті-решт перед вами сидить актриса.

– Як прийшли до створення власних п'єс?

– Відразу я почали проявлятися зачатки письменництва. Завжди мала яскраву фантазію. Пам'ятаю, нам у школі ще давали завдання на літо – прочитати якісь твори, але завжди було не до того. Тому, коли приходив час уроку, я чесно вигадувала якогось письменника, якийсь твір і отримувала п'ятирку (за 5-балльною системою). Знаєте, талант, як і будь-яка інша діяльність, розвивається стрибками: десь він себе проявить, а потім раз – і гасне, відбувається якісь події – і він знову даст нові паростки. А поштовхом писати стали для мене 90-ті роки, коли була проблема з роботою. Кохен виживав, як ліг. Мене запросили у ресторан аніматорм, я пішла туди і думала, що на 2 місяці, а вийшло на 2 роки. І це я, актриса, яка закінчила Київський державний інститут театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого, батьки – богема, мушу працювати в тому ресторані?!. Ніколи не забуду день, коли на обід, дивлячись на несмачну і непрезентабельну їжу – ледь стимулю-

вали сльози, аби заставити себе поїсти, бо юти таки хотілося, відчувала себе у якомусь абсурді. Не розуміла, що зі мною відбувається. А ще додалось і те, що перед тим я розлучилась з чоловіком, з яким прожила 6 років. У мене був цілий «буquet переживань». Пойшли, спустилася вниз і побачила свою одногрупницю, яка на той час працювала ліектором на телебаченні. Вона була в дуже крутий сукні, з вищуканою зачіскою. Я прошмигнула з тим червоним поролоновим носом і дурним бантом на голові повз неї, щоб вона мене тільки не бачила. Після того 2 годин проплакала і дала собі обіцянку: якщо виберуся з цієї кризи, то обов'язково напишу про це п'єсу.

Минув час, аніматортство дало мені великий досвід, який ввійшов у акторську скарбницю. Після ряду сумнівів і однієї чудової музики, яку я ненароюком почула в ресторані, все ж написала п'єсу і відіслала її своїй подругі – поетесі. Наступного дня вона зателефонувала мені і сказала, що хоче знати, чим це закінчиться. Отож я почала писати другу дію і, щоб не було вороття назад, знову дала собі обіцянку, що поставлю цю п'єсу. Хоча на той момент навіть не уявляла, де і як це буде. Минуло багато часу, доки право на мою мрію дав Олексій Кужельний (керівник театру «Сузір'я»). Відправив він мене на мікросцену (30 людей). Але і тут була своя перевага – ми могли спіл-

куватися з кожним глядачем. П'єса називається «Бог явився мені в образі жовтого зайця». Вони відрізняються тим, що залу на 30 людей, ми перенесли цю виставу на глядачів від 300 людей. В лютому відбулася її прем'єра. Це був експеримент, ми мали зрозуміти, чи зможемо грati її на великий сцені. І ті, хто були на двох варіантах цієї вистави, кажуть, що це різні п'єси. Остання є більш видовищною: більше пластики, хореографії, вона більш екстравагантна. Цього року до нас прийшов один актор Даніїл Мірешкін. Так співпало, що він недавно відкрив продюсерську компанію, яка займатиметься театральними постановками і кінопроектами. Коли він програв нашу виставу, то сказав, що це ідеальна вистава для гастролей. А це ж була моя мрія, я погодилася. І з Луцька, моєї батьківщини, ми починаємо тур по Україні.

– Це нова форма, реалікс моєї першої п'єси про жовтого зайця. Вони відрізняються тим, що залу на 30 людей, ми перенесли цю виставу на глядачів від 300 людей. В лютому відбулася її прем'єра. Це був експеримент, ми мали зрозуміти, чи зможемо грati її на великий сцені. І ті, хто були на двох варіантах цієї вистави, кажуть, що це різні п'єси. Остання є більш видовищною: більше пластики, хореографії, вона більш екстравагантна. Цього року до нас прийшов один актор Даніїл Мірешкін. Так співпало, що він недавно відкрив продюсерську компанію, яка займатиметься театральними постановками і кінопроектами. Коли він програв нашу виставу, то сказав, що це ідеальна вистава для гастролей. А це ж була моя мрія, я погодилася. І з Луцька, моєї батьківщини, ми починаємо тур по Україні.

– У цій п'єсі розповідається про долю. А ви вірите в долю? Як ця тема розкривається в постановці, яку скоро побачать луцьчани?

– Я вірю в долю, але для себе я вже вивела

нозначної відповіді не отримаєш.

– На що ви спрямовуєте увагу глядачам?

– На нього самого. На сцену я виходжу абсолютно «коголена», з відкритою душою, і піднімаю ті теми, які близькі кожному, які нас хвилюють.

– Розкажіть про створення п'єси «Надзвичайна історія звичайної акторки»?

Лучанка Юлія Максименко – авторка та акторка власних п'єс, драматург та жінка, яка тримає долю у своїх руках, розповіла про те, як вона досягла успіху, подолавши всі перепони життя. А 28 квітня у Палаці культури м. Луцьк кожен зможе побачити історію непересічної творчої особистості, з якою ми зустрілися напередодні.

На сцені – оголена. Не тілом, а душою...

менти, коли я могла здатися і сказати: все, моя зупинка, недоля, я продовжуваю боротися.

– У ваших п'єсах простежується лінія – людина і Бог. Які ви ставитеся до Бога?

– З якогось моменту в житті навчилася читати знає. Бог із мною розмовляє – це однозначно. Інколи банан – це просто банан, інколи заєць – це просто заєць. У моїй виставі про жовтого зайця є така фраза, коли я звертаюсь до глядачів: «Я знаю, що ви думаете, що я дивна акторка, з містичним коном, з нервовою психікою. Я з вами згідна. І якби цей заєць з'явився якогось іншого ранку – він був би звичайним, але не сьогодні, не мого найхолоднішого і найодинокішого ранку». З цього почалось мое життя. Якщо ти ловиш ці знаки, ці вібрації божественного, то Бог є доступним для цього. Головне відчувати це постійно, кожного дня. Той, хто навчився їх читати, тому трішки легше, бо він не зверне із своєї стежини.

Бог до нас ставиться як до своїх дітей. Він не буде все за нас робити. Прислів я таке є «На Бога надійся, сам не зівай». Йому хо-

четься бачити, як його дитя робить свої перші кроки, вчиться говорити, писати тощо.

– Чи є у вас сталий акторський склад?

– Складність і щастя театру в тому, що вистава – це живий процес. Це не фільм, який зняв і потім просто крутіш. Театр складається з живих людей, в яких свої долі, здоров'я, трагедії і драми, тому в будь-який момент хтось може «вилетіти» з вистави. От за місяць до показу в мене «злітає» головний герой. Я захожу в соціальні мережі і бачу актора Андрія Дебріна, пишу йому, що він має акторську базу, багато цим займається, і чи може він когось мені порадити. На що той відповів: «Крім себе і Брюса Вілліса, порадити тобі никого не можу». Ми зупинилися на Андрієві. Прочитавши п'єсу, він сказав, що це його матеріал, і відразу ж приступив до неї. Коли ми виходили на сцену, я зрозуміла, що він саме той, кого шукала. Богові потребно довести, що ти вартий своєї мрії, просто так нічого не буде. І не треба це списувати на «недолю». Андрія я називаю хрещеним батьком цієї вистави, бо спочатку він грав одну роль, потім іншу, потім ще і ще, а далі він грав всі 5 ролей, перевтілюючись завдяки п'єсам. Так ми відкрили ще одну суть цієї п'єси – ніби всі ці 5 образів нагадують мені моого чоловіка, який зрадив... Така ситуація, яка пішла проти нас – зіграла нам на руку.

– Розкажіть про творчі плани!

– Є, але я не розкажу. В мене – 3 п'єси. Потім я захотіла написати роман, проте подумала про те, що я не бачитиму обличчя людей, які це читатимуть. Тому вирішила зробити з цього якусь театральну постановку. Я ще й роману не написала, але ідея є. Проте розповідати все наперед – погано на прикмета. Скажу одне: це знову ж таки стосунки чоловіка й жінки, людини й Бога... Навіть не так – це суперечки людини і Бога.

Спілкувалася Іванна СОЛОМАНЧУК.

Фото: з власного архіву Юлії Максименко.

Скоро – сороковини... Нове не означає краще: міська влада продовжує шокувати лучан.

•• АНАЛІЗ

Випробування холодом: не пройдено!

Новій «професійній» команді у міській раді Луцька на чолі з секретарем Ігорем Поліщуком мешканці міста поставили «дзвінку». А все через нелогічне рішення не вмикати опалення, коли температура впала нижче 8-ми градусів тепла.

Опалювальний сезон у Луцьку офіційно завершився 29-го березня, коли міська рада приняла відповідне рішення. Вже тоді багатьох здивувало, що це рішення ухваливав не виконавчий комітет, а депутати. Однак, нічого дивного в цьому нема. Ігорю Поліщуку простіше скликати сесію з «кишенькових» депутатів і затвердити всі потрібні справи, ніж збирати виконавчий комітет, сформований ще Миколою Романюком з професіоналів своєї справи, які можуть не підтримати ініціативи нової влади.

До речі, навіть після прийняття рішення ради, нова команда не змогла його якісно виконати. Коли **6-го квітня** середньодобова температура повітря впала нижче 8-ми градусів тепла, Ігор Поліщук аж **14-го квітня** підписав, розпорядження «Про відновлення подачі теплоносія». Цим документом ДКП «Луцьктелепло» зобов'язали відновлювати подачу тепла в будинки за заявами і згодою мешканців. Тє, що це рішення суперечить санітарним нормам та повністю розбалансувє систему теплозабезпечення «професійну» команду «УКРОПу», мабуть, не цікавило.

Та що там казати, якщо тепло в дитячі садки та

школи подали лише 18-го квітня, тобто, на 13-ий день після похолодання.

У результаті – лучани хворіють, мерзнуть, а нова влада допомогти їм чи то не хоче, чи то не може.

Дешево, швидко та неякісно!

Однак на цьому «професіонали» з «УКРОПу» не зупинилися і зробили новий «подарунок» мешканцям міста. Вперше за останні два роки лучани побачили на вулицях міста втілення «гениального» методу утримання доріг – **ямковий ремонт**.

Скільки водії уже встигли прокласти «порізані» дороги, на яких буквально «вбивають» свої автомобілі. Схоже, нова влада, не розуміючись в темі, без будь-яких докорів суміління взялася за старе.

Команда Миколи Романюка не просто так боролась із цим ганебним явищем. По-перше, використання суміші смоли та дрібного щебеню пошкоджує автомобілі та не поішпушує благоустрій міста. Ще довго залишки матеріалу липнуть до дна машин, бруднять проїжджу частину та забивають зливову каналізацію.

По-друге, ямковий ремонт – найгірший варіант вирішення проблеми, адже спускаються такі «відрімонтовані» ділянки доріг найшвидше. Сумнівно, що хоча б кілька таких ямок переживе перший серйозний дощ. Натомість якісно заасфальтована лата може протриматись кілька років.

По-третє, ямковий ремонт – найкращий спосіб фінансових зловживань, бо хто як рахує площа ямок, глибину, ступінь очистки тощо, той стільки і заробляє.

І якщо на пр-ті Волі такий ремонт ще можна ви-

правдати, бо там незабаром очікується капітальна реконструкція (не хотілося б думати, що новоспеченні керівники міста відмовляться від плану Миколи Романюка оновити центральний проспект міста), то на вул. Глушець, де збереглося абсолютно пристойне покриття, ямковий ремонт виглядає дико і незрозуміло.

Крок уперед – два назад

Цього року влада повернулась до старої практики, коли відомий захід «Ніч у Луцькому замку» проводить управління культури, а не професійні менеджери та митці. Це виглядає щонайменше дивно та навіть підозріло, оскільки в минулому році управління культури саме відмовилось займатися фестивалем, мотивуючи це тим, що іхня структура не повинна цього робити і взагалі у них немає на це людських ресурсів. Тим паче, дивний вигляд має ця ситуація після того, як «Ніч» у 2016-му році була абсолютно успішно проведена людьми, непримітними до міської ради. Завдяки цьому в культурній сфері Луцька відбулось **Багато «вперше»**: вперше представили фінансовий звіт за пропроблену роботу, вперше задіяли Замкову площу, вперше генеральний спонсор погодився фінансувати наступний захід відразу після завершення попереднього, бо при мінімальному фінансуванні отримав якісне та нестандартне дійство.

Але не склалося. Одне рішення перекреслило рух вперед, який започаткувалася команда Миколи Романюка. Позиція попредніх організаторів про-

ста: такі заходи не повинна проводити влада, бо:

1) це комерційний захід (продаваються квитки), тому існує пряма загроза зловживань та потужна корупційна складова;

2) працівники управління культури на кілька місяців перестають займатися тією роботою, яку їм належить виконати згідно з посадовими інструкціями та програмами розвитку;

3) чиновники міської ради забирають можливість у творчого середовища рости та розвиватись у сфері культурного менеджменту.

Наразі виглядає так, що теперішня «професійна» влада не готова робити ставку на стратегічні рішення, протиставляючи радянські підходи сучасним ефективним ринковим. Во за рішенням про «Ніч», крім амбіцій та жадібності, немає нічого.

Оперативність – наше все

Нова тимчасова влада, коли їй треба, демонструє небачені темпи прийняття життєво важливих рішень. 28-го березня звільнілись три заступники міського голови. 6-го квітня (через 9 днів) призначили нових заступників, але взялися вони до роботи пізніше, оскільки тільки 19-го квітня (через 13 днів) було озвучено розподіл обов'язків.

Але найцікавішим є те, що 30 днів не оновлений склад виконавчого комітету. А це життєво важливий

орган для міста, під час застідань якого приймаються рішення, які стосуються життєдіяльності (комунальної сфери, підприємництва, транспорту, дітей, позбавлених батьківського піклування, екології).

На приклад, питання включення опалення в місті – також компетенція виконкому.

Та це все не важливо, оскільки політика – понад все. Микола Ярославович Романюк вносив пропозицію щодо заступників і виконкому першим і другим питаннями порядку денного.

Вони йшли як одне ціле. Чому цього не робить Ігор Поліщук – загадка. Можливо, вони відтягають час, щоб «зам'яті» питання із двома заступниками, які одночасно є чинними депутатами. Як відомо, закон забороняє одночасно бути і депутатом, і членом виконкому. Та не ці владі думати про Закон. У них свій підхід.

Очевидно, що якщо рвешся дуже до влади, маєш бути готовим до цього. Шкода, що не всі про це знають, а просто хочуть собі і все.

30 днів – саме стільки минуло з дня ухвалення рішення про припинення повноважень Миколи Романюка. А Ігор Поліщук досі не спромігся надіслати лист у Київ про смерть міського голови.

Тетяна ПОЛІЩУК.
На фото автора: «плювачка», яка «ремонтує» дороги.

•• ЛІСООХОРОНЦІ
Попередили крадіжку лісу

Напередодні Великодні члени оперативної рейдової групи АДП «СЛАП «Любешівагроліс» попередили крадіжку лісу.

– Трапилося це близько 13 години поблизу села Гречища Любешівського р-ну, – розповідає інженер охорони і захисту лісу лісопідприємства Андрій Шукалович. – Ми об'їжджали лісові угіддя. У 16 кварталі 13 відділу почали звук бензопил. За кілька хвилин були на місці і виявили там тридцятирічного місцевого жителя Сергія П., що намагався бензопилою «Stihl-361» зрізати вільхи.

Лісоохоронці встигли вчасно. На лісопорушника склали протокол. Йому доведеться відшкодувати 4600 грн завданої лісогосподарству шкоди та сплатити штраф. Як кажуть члени оперативної рейдової бригади лісничий Любешівського лісництва Сергій Буцало та інженер охорони і захисту лісу АДП «Любешівагроліс» Іван Чесак, вони не тільки завдали більшої шкоди, але й «заробили» перед Великоднем значимішої суми штрафних санкцій.

Сергій ЦЮРИЦЬ.

•• ОНЛАЙН
950 тисяч документів

Голова ДМС України Максим Соколюк представив новий онлайн-сервіс перевірки за базами недійсних документів. Він діє на сайті міграційної служби за посиланням: [nd.dmsu.gov.ua](http://dmsu.gov.ua)

За допомогою нового онлайн-сервісу можна швидко та безкоштовно зробити перевірку у базах даних недійсних, викрадених або втрачених паспортів міграційної служби МВС.

Як зазначив під час презентації Максим Соколюк, сервіс буде особливо корисним для громадян та організацій, які довіряють свої кошти або майно іншим громадянам, і покликаний викорінити окремі види шахрайства.

Найбільш відомим видом шахрайських обладунків є отримання кредитів та позик за чужими документами, у яких переклеєна фотокартика, але є інші схеми, наприклад, у взаємовідносинах орендар-орендодавець житла, прокат обладнання та інструментів тощо.

Враховуючи слабкий захист від підроблення паспортів зразка 1994 р. (книжечка), з січня 2016 р. в Україні запроваджено новий біометричний ID-паспорт: вже оформлено майже 500 тисяч. Новий паспорт містить електронний чіп із даними, його компетентність, відомо усім.

У не одному відділі кастрів зувлала фраза приблизно такого змісту:

– Ми вас звільнili за допущені порушення, випадає манна небесна – виплата середньої зарплати за півроку. Тобто людина байдуже 6 місяців, а дармово середню зарплату отримує!

При прийнятті цього закону спочатку можна було подумати, що це якесь непорозуміння, випадково вкралися якесь прикра помилка, яку буде виправлено. Але уже минає три роки і нічого не міняється.

Виходить, що це не що інше, як звичайнісінька юридична неграмотність

Шацький лісоколедж – з директором!

•• ДОВІРА

19 квітня 2017 р. відбулися вибори директора Шацького лісового коледжу ім. В. В. Сулька.

Міністерством освіти і науки України згідно із статтею 42 Закону України «Про вищу освіту» претендентом на посаду директора коледжу внесено кандидатуру Ігоря Жмурка. Право голосу мало 65 делегованих представників трудового колективу. У голосуванні взяло участь 63. За кандидатуру Ігоря Жмурка проголосувало 62.

•• НАКИПІЛО

Виганяють чиновника і за півроку ще платять йому зарплату

13 травня 2014 р. Верховна Рада України прийняла Закон «Про внесення змін до Кодексу законів про працю в Україні». Він передбачає внесення додавання до ст.41 кодексу пунктом 5 такого змісту: «Припинення повноважень посадових осіб».

Річ у тім, що ст. 41 кодексу передбачає підстави розірвання трудового договору з ініціативи власника з окремими категоріями працівників. Зокрема, вона регламентує звільнення осіб начальницького складу, а також окремих категорій службових осіб за одноразове грубе пору-

шення трудових обов'язків; матеріально-відповідальних осіб за втрату довір'я; працівників, які виконують виховні функції, за вчинення аморального вчинку.

Нагадаємо, Ігоря Жмурка переобрано керувати коледжем на наступні 5 років. Він – кандидат сільськогосподарських наук. Очолює Шацький лісовий коледж ім. В. В. Сулька з травня 2004 р. Закінчив Національний лісотехнічний

факультет України (м. Львів). Працював помічником лісничого Горинського лісництва, лісничим Сильненського, а згодом Холонівського лісництв Цуманського держлісгоспу. Пізніше головним лісничим АДП «Маневичське ЛГ», очолював Шацький державний учбово-досвідницький лісгосп. 18 листопада 2009 р. Ігор Васильович здобув науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук. Тема його дисертаційного дослідження: «Біоекологічні особливості

екотипів сосни звичайної в географічних культурах Західного Полісся України».

Обирається депутатом Шацької районної ради. Відмінник лісового господарства. Попри директорські обов'язки, має багато громадських доручень: член президії обласної органі

Тієї, на яку накинув оком ще з шкільної лави, серед дівочого гурту на його проводах не було. Не прийшла, бо була далеко від рідного порога. Якби мав крила, здійнявся б увірь і полетів сам. Замість нього до міста біля Синього моря прудко линула думка. Коли Ірина не пройшла за конкурсом до інституту, вирішила, що не допікав сором перед земляками, на деякий час поїхати на роботу в іншу область. У тодішні часи робочих рук не вистачало у багатьох галузях. Ніяких проблем з працевлаштуванням не було.

За вікном на село поводі опускалися сутінки. Хлопці та дівчата у тостах навербій із жартами бажали завтрашньому воїнові усіляких гарaziw u служби та швидшого повернення додому. За столом було весело та гарімоно. Але Григорієва душа сумувала, хоча він старався за будь-яку ціну приховати істинний її стан і вміло відхарковувався, що нинішнього вечора обов'язково поцілує та проведе додому усіх дівчат.

Веселість молоді дещо притлумлювали слізози матері, яка ніяк не могла змиритися з думкою, що її кровинку забирають до війська. Батькове спокійно-розважливe, що така уже доля усіх хлопців, діяло мало. Не допомагали і слова молодшого сина Миколи, котрий із заздрістю поглядав на старшого брата, що незабаром одягне однострій солдата найкращої у світі радянської армії. Ненька повсякчас тушила до очей щедро зрошенну слізами хустину.

Назавтра колгоспний «газон», у кузов якого, крім рідні рекрутa, набилося чимало молоді, стрімко мчав до районного військомату. Звідси юнаки під командою майора рейсовим автобусом відбули

на збірний пункт до обласного центру, що розміщувався у районі Гущі. Другою з далекого Кавказу була вісточка до коханої, що полетіла швидокорілим птахом. Одного того ж дня написав, що й мамі з татом та братом. Мало не танцював від радості, коли черговий солдатський листоноша приніс листа Іринка, його Іриночки, Іришки, Іруси. Ще не одне ласкаво-пестиве ім'я готове було зірватися з язика щасливця, що радо тутило до себе листа та фоторкту, мов обіймав кохану. Вона щиро дякувала за лист, жалкувала, що не змогла провести на службу, просила вибачення, а ще просила писати якомога частіше і розповідати про все, про все до най-

Зраджене кохання

менших подробиць. Щікалилася, чи справді Кавказ такий гарний, як його оспівав Пушкін та інші поети, як зустріли новобранців, чи не дуже сурові командири? Радила завжди і в усьому бути таким, як і раніше, щоб не осоромити честь своїх земляків, а їй, щоб гордитися своїм Григорієм, якого неодмінно дочекається. А оте – обнімаю і цілу – збудоражило все єство, затопило душу якоюсь неприродною теплою та ніжністю. Григорій не міг відірвати погляду від цих двох слів, які з магічною силою знов і знов притягували його погляд, змушували шаленіше битися серцем, прискорювали кровоток у жилах. Тепер він жадної миті не сумнівався, що його, аж жахнувся такої думки, його Іринка – найкраща дівчина на планеті Земля.

Листи від коханої скрашували сірі солдатські будні, робили їх набагато яскравішими та святковішими.

Вісточки з Кавказу на Волинь та у зворотному напрямку, здавалося, ишли безперервним потічком.

Іринка дуже тішилася, що її коханого обрали комсоргом роти та заступником секретаря комітету комсомолу частини, завдяки його ініціативі у підрозділі відновило роботу радіо, газета Закавказького військового округу надруковала його матеріал про успіхи підрозділу, у тому числі й його другої роти, за що заохочений командуванням.

Ірина також у найменших деталях змальовувала свою життя. Подруги часто піджартовують над нею, навіть називають Джульєтою. Та вона на те не зважає, бо вже не багато часу лишилося до зустрічі – усього півроку, хоча, зізналася, що кожен день, мов рік.

І ось нарешті Григорій з нехитрими солдатськими покітками у невеличому членоманчику полішає межі частини. Йому нетерпиться швидше добрatisя додому. Троє діб поїздом – це занадто. Шлях цей скороочеє тут 114, який з Тблісі доставляє Гришу до Львова. Якраз на обід він потрапляє в обійми мами, на очах якої срібні сльозинки радості. Батько міцно

стискує в обіймах. Після обіду учоращій солдат приводить у порядок свою амуніцію.

– Куди ти, синку, збираєшся? – тривожиться мама.

– Йду до своєї нареченої, – лунає байдора відповідь.

– Не твоя вона уже наречена, дитино. Тож не триვож ні її, ні свою душу. Через два дні Іра виходить заміж.

Григорій опускається на стілець і важко кладе на коліна руки, які у цей час скідаються на крила пілстреленого птаха. Тоді мовчки дістає з кишень кителя лист і простягає матері.

– Отримав за три дні до звільнення у запас, – пояснює ненці. – У ньому зізнання у коханні та запевнення, що чекає.

– Дівочий характер мінливий, – мудро зауважує мама. – Чекала поки нікто не пропонував руки та серця.

Остан ВІРНИЙ.

Мельниківка грає за збірну України

Спортсменка з села Мельники Шацького р-ну Юлія Дударчук – гравець Полтавської «ПЗМС», виступаюча за жіночу збірну України з футзалу, забила два м'ячі у ворота збірної Польщі.

Дві жіночі збірні обох країн мірялись силами: 22 квітня у Писках українські футзалістки поступились полякам з рахунком 3:4, а вже наступного дня у Холмі поквиталися з суперницями 3 голами проти одного. Про це повідомляє прес-служба Асоціації футзалу України.

У першому матчі автром двох голів стала спортсменка із села Мельники Шацького р-ну Юлія Дударчук – гравець Полтавської «ПЗМС», виступаюча за жіночу збірну України з футзалу, забила два м'ячі у ворота збірної Польщі.

Спортсменку із с. Мельники визнано крашою молодою футзалисткою України минулого сезону. Щоправда, в одному з інтерв'ю Олегу Дубині (Oleg Dubyna (doa.in.ua)) наша землячка щиро відзначалася: «Присудження мені цієї нагороди здивувало, тому що я навіть не думала, що так станеться. Це велика

відповіальність. Хочеться, щоб діти дивилися та брали приклад, якщо це їм подобається».

Граючи за збірну, Юля ніколи не забуває про Волинь і своє рідне село, дуже любить свою родину, при нагоді з радістю їде на гостини до батьків у Мельники. Село також гордиться своєю футбольною зіркою, завжди радіє її приїзу.

Судячи з двох товарищих матчів збірних України і Польщі, у яких з 6 забитих українками голів 2 належать авторству Юлії Дударчук, вона також одна з кращих гравчинь і бомбардирів збірної України.

Сергій ЦЮРИЦЬ.
Фото Олега ДУБИНИ.

Волиняни – серед кращих

У столиці України з успіхом пройшов XXX ювілейний Всеукраїнський огляд-конкурс «Нові імена України-2017».

Цей мистецький проект започаткований УФК у 1991 р. на підтримку обдарованої молоді у галузях музики, літератури, образотворчого мистецтва і народної творчості. За ці роки нагороджено близько тисячі лауреатів, більшість із них отримали ще й іменні стипендії.

– У цьогорічному Всеукраїнському огляді-кон-

курсі брало участь понад 70 учасників із різних областей України, – розповідає голова обласної організації УФК Геннадій Сарапін. – Із них 33 стали лауреатами, у тому числі четверо волинян – ксилофоністи Тихон Хай (Луцька музична школа № 3, викладачі – Анатолій Даценко і Мирослава Коханець), тубіст Віталій Склєн (Камінь-Каширська дитяча школа мистецтв, викладач Людмила Довгунь) та художниця Ірина Мартинюк (Шацький будинок школи, викладач Ірина Вензловська) стали дипломантами.

Конкурс проходив 19-21 квітня ц. р. А 24 квітня у Київському міському Будинку

імені І. Стравінського, викладачі Олег Клейзун та Андрій Бетюга) та солістка Катерина Мамотова (Луцька музична школа № 1 ім. Ф. Шопена, викладачі Ірина Марчук та Оксана Агеєнко). Солістка Мар'яна Шуляр (Камінь-Каширська дитяча школа мистецтв, викладач Людмила Довгунь) та художниця Ірина Мартинюк (Шацький будинок школи, викладач Ірина Вензловська) стали дипломантами.

Вони на урочистостях представляли голова обласної організації УФК Геннадій Сарапін і народна артистка України Світлана Мирвода. Геннадія Сарапіна введено до правління УФК, також його нагороджено почесною грамотою та ювілейною медаллю (30 років Українського фонду культури).

Сергій ЦЮРИЦЬ.

Сороківка

(2015р.), почесною грамотою міського голови (2016 р.).

Широко вітаємо Вас із сорокаріччям, бажаємо здоров'я, оптимізму, реалізації ідей і задуманих планів, посмішок фортуни, успіху, сімейного благополуччя і щастя. А ще бадьорості духу, стабільності, позитиву, яскравих подій, незабутніх вражень і тільки щасливих випадків!

Колектив ДП «Горохівське ЛМГ».

Володимир Філюк працює головним лісничим ДП «Горохівське ЛМГ, діяни зозуля накувала йому сорок літ.

Він народився 25 квітня 1977 у с. Красностав Володимир-Волинського р-ну. Працював майстром лісу Стенажицького лісництва Володимир-Волинського держлісгоспу. Закінчив Український державний лісотехнічний університет у м. Львові. Повернувшись на Волинь, був помічником лісничого Губинського лісництва Волинського держлісгоспу, лісничим Губинського лісництва, головним лісничим ДП «Горохівське ЛМГ», лісничим Ішівського лісництва ДП «Володимир-Волинське ЛМГ».

Нагороджений подякою голови обласної ради (2009 р.), голови державного комітету лісового господарства (2010 р.), нагрудним знаком «За бездоганну службу в державній лісовій охороні за 10 років» (2010 р.), грамотою господарства ДП «Володимир-Волинське ЛМГ».

Лодимир-Волинського держлісгоспу, лісничим Губинського лісництва, головним лісничим ДП «Горохівське ЛМГ», лісничим Ішівського лісництва ДП «Володимир-Волинське ЛМГ».

Айва японська або Хеномелес

Це декоративно-плодовий карликівий кущ. Цвіте у травні яскравими червоно-оранжевими ніжними квітами, які просто обліплюють стебла. Їхня краса нікого не залишає байдужим. Ці крависоквітуючі листопадні кущі добре почуються на родючих ґрунтах та відкритих сонячних місцях. На одному місці можуть рости 60-80 ро-ків.

Можна припустити що Айва японська лише декоративна рослина, але як писав М. Т. Рильський про трояндні та виноград – «красиве і корисне», те саме можна сказати і про Айву. Коли відцвітають пре-гарні квіти на їх місці утворюються невеличкі яблучка.

Через плоди, що мають аромат цитрусових Хеномелес часто називають північним лимоном, тому що вони містять в рази більше вітаміну С та органічних кислот. Зрілість яблучок настає, коли вони набувають жовтого кольору.

Із плодів Айви японської можна варити смачне варення, цукати та мармелад, або робити заготовки до чаю.

Звісно, справа клопітка, тому що потрібно виймати насіння з кожного плоду,

але вона того варта. Варення надзвичайно смачне із освіжуючим ароматом та кислинкою лимона. Ніколи ніхто не зможе згадатися з чого воно приготоване.

А насіння ні в якому разі не викидайте. Пізньою осінню в жовтні-листопаді його висівають у відкритий ґрунт і на весну отримують саджанці. Якщо сіяти весною, то насіння потрібно страйтіфікувати 2-3 місяці у вологому піску. Також посадку можна проводити діленням куща. При посадці потрібно змішати землю з 2-3 кг перегною, 200 г суперфосфату та 30 г калійної селітри на яму. І звернути увагу на дренаж, тому що Айва не любить переполиву.

Догляд за Хеномелесом не надто складний. В основному він полягає в своєчасні весняні обрізці старих і

Овен. Постарайтесь не приймати квалітивних рішень, будь-яка помилка може надовго оселити у вашій душі почуття провини. Вчіться слухати та чути, стежте за своєю мовою, бо ваші слова можуть бути використані проти вас.

Телець. Вдалий тиждень. Сміливо втілюйте в життя давні проекти, вони можуть принести вам удачу. Однак не намагайтесь звалювати на свої плечі занадто багато роботи, бо є ризик не впоратися.

Близнюки. Складний період. У деяких ситуаціях доведеться вийти за рамки звичного оточення. Вам можуть запропонувати вигідний проект, погоджуйтесь, але не доводьте себе до перевтоми.

Рак. Цього тижня доведеться добре потрудитися. Намагайтесь робити кар'єру не на шкоду особистому життю, проблеми на роботі тимчасові, та й стосунки з близькими досить вразливі.

Лев. Гарний період для завершення давно розпочатих справ, «розбору польотів», аналізу помилок, підбиття підсумків. Будьте впевнені у своїх силах і можливостях, це принесе вам удачу в справах.

Діва. Не відмовляйтеся від запро-нованої допомоги, бо шанси самостійно впоратися з поставленими завданнями мінімальні. Імовірні конфлікти з діловими партнерами через обман, який випадково розкриється.

Терези. Непростий період. Не варто ображатися на навколоїшніх без серйозної на те причини. Постарайтесь бути уважнішими до дрібниць і не приймайте важливих рішень цього тижня.

Скорпіон. Головна мета цього багатого подіям тижня – знайти взаєморозуміння з усіма, хто вас оточує. Цілком імовірно, отримаєте чимало цікавих та вигідних пропозицій.

Стрілець. Час збирати каміння і робити певні висновки. Не піддавайтеся емоціям та амбіям, інакше будете шкодувати про допущені помилки. Мудрість, гнучкість і далекоглядність допоможуть наблизитись до успіху.

Козоріг. Щоб досягти успіху, не забувайте про уважність і мудрість. Дріб'язкові, на перший погляд, незначні питання можуть дати несподівано позитивний результат.

Водолій. Постарайтесь побороти гостре бажання вплутатися в сумнівну авантюру. Прислухайтесь до порад близьких людей та вірних друзів однодумців. Важливі зустрічі за плануйте на кінець тижня.

Риби. Зраз небажано щось різко змінювати у своєму житті. Будьте особливо уважні до нової інформації, стежте за своїми словами й не бойтесьйти на компроміс.

Гороскоп

Як збільшити врожай за допомогою звичайних дешевих ліків

Для захисту саду та городу від шкідників про-дається багато всілякої хімії, але ж всі ці шкідливі речовини потім потрапляють до нас в організм. Чи є інші спосо-би боротьби?

Досвідчені садівники і городники стверджують, що можна використовувати препарати з аптеки.

Йод

Розчином 5-10 крапель йоду в десяти літрах води рекомендують оприскувати полуницю і суніцу перед цвітінням. Ця проста процедура позбавить її від сірої гнилі й активізувє життєві сили рослин. Обприскування проводять 2-3 рази з інтервалом у десять днів.

Розчином однієї краплі йоду на три літри води один раз поливають розсаду томатів, щоб збільшити продуктивність і майбутні розміри плодів. Після висадження розсади в ґрунт можна провести йодне підживлення ще раз, додавши у відро з водою три краплі йоду. Норма поливу: літр під кущ.

Якщо змішати в 10 літрах води 40 крапель йоду з літурою сироватки і столовою ложкою перекиси водню, вийде відмінний засіб для боротьби з ненависною фітофторою.

Додавши до 9 літрів води літуру нежирного молока і 10-12 крапель йоду, одержують розчин, що знищує несправжню борошнисту

росу на огірках. Крім того, йод входить до складу засобів, що запобігають похвостінню листків в огірків і сприяють омоложенню пагонів.

«Зеленка»

40 крапель «зеленки», розчинені у відрі води, допоможуть врятувати томати від фітофтори, а огірки – від борошнистої роси. Щоб щоразу не вимірювати по краплях, можна розчинити флаcon «зеленки» в літрі води, а потім на око по трішечки додавати у воду для обприскування. Обприскування вишні слабким розчином «зеленки» сприяє кращому зав'язуванню плодів.

«Трихопол»

Препарат «Трихопол» застосовують як профілактичний засіб проти фітофтори. Одну таблетку «Трихополу» розчиняють у літрі води і обприскують томати кожні два тижні.

ДІКІ ГРУШІ

Дікі груші в лісах на Волині. Повесні божевільно цвітуть. Там рої златокрилі бджолині. Медовину беруть і гудуть.

А долиною сосни й бриндуші, і ліщина, і грабина густа; і горбок біля кожної груші. Наче просить молитви й хреста.

Там лежать курінні у корінні, там стрільці і сотенні лежать. На волинській моїй Україні дікі груші, як свічі горять.

Поетичним рядком

Дмитро ПАВЛИЧКО.

Аспірин Заражений грибком низькокислотний ґрунт можна «вилікувати» аспірином. Досить розчинити таблетку у літрі води і полити розчином «проблемну» ґрядку.

Марганцівка Насамперед в рожевому розчині марганцівки (0,5 грам на 100 мл.) рекомендують пропралювати насіння перед посадкою, щоби знищити можливих збудників хвороб, які зимують на насінні. Для цього насіння замочують у розчині на 20 хвилин, а потім видашують. Якщо у відро рожевого розчину марганцівки (3 грами на 10 літрів) додати борної кислоти на кінчику ножа, то вийде гарне ранньосвіння підживлення для суніці, малини, смородини й агрусу. Цей варіант підгодівлі дуже підходить для ділянок з піща-ними ґрунтами.

У темно-рожевому розчині марганцівки замочують картоплю перед посадкою, а також насіння картоплі перед закладкою на збереження. Така обробка не подобається ані дротяніку, ані хвороботворним грибкам.

Крім того, розчинено у воді марганцівкою поливають ґрунт для розсади, миють шухляди, стаканчики і горщики, у яких планують вирощування розсаду на вигонку зелені, обробляють зсередини і ззовні теплиці і парники для профілактики хвороб рослин.

Єдине, чого не варто забувати при використанні марганцівки, – усе добре в міру.

Сирно-помідорний пиріг

Інгредієнти:

- Сир – 200 г;
- Вершкове масло – 100 г;
- Яйця – 4 шт.;
- Борошно – 200 г;
- Мелений білий перець;
- Помідори – 8 шт.;
- Сметана – 150 мл;
- Жирні вершки – 100 мл;
- Мускатний горіх;
- Шіпка пряних трав;
- Шіпка солі для тісті;
- Сіль – за смаком, в начинку.

Натерти 100 г сиру на тертиці. З борошна, масла, 1 білка, солі і сиру замісити тісто (спочатку в комбайні перетріті борошно з маслом в крихту, додайте решту інгредієнтів і там же замісіть тісто, додавши 2 ст. л. води). Загорнути тісто в підвіску і прибрати в холодильник на 1 годину.

Помідори помити, обсушити і нарізати кружальцями. Збити сметану і вершки, додати яйця і решту жовтка. Приправити спеціями і посолити за смаком. Сир, що залишився, потерти і додати до заливки.

Тісто розкатати, викласти у форму (на деко, застелене пергаментом), зробивши бортік. Зверху розподілити помідори і залити начинкою. Вигікати в розігріті до 200°C духовці приблизно 35 хвилин, вимкнути духовку і потримати пиріг у ній ще 5 хвилин.

Смакуйте з задоволенням!

Кросворд «Весна»

По горизонталі: 1. Урочисте письмове привітання особи чи організації. 4. Захист, чиєсъ застуництво (перен.). 7. Рідина, що міститься в рослині. 8. Електроенергію виробляє, і теплом забезпечує теплиці. 10. Поле, яке «відпочиває». 12. Клуб веселки українців. 13. Мова програмування. 14. Річка в'ється наче 16. Особливе поле, створюване біологічним організмом. 17. Збільшення організму у процесі розвитку. 19. Споруди для вирощування розсади. 20. Вона «метається» рибами. 21. Кислуватий напій. 22. Складені докути квіти.

По вертикали: 1. Рішуча дія, спрямована проти кого-небудь. 2. Жанр критики. 3. Білий пролісок. 5. Потаємний задум, інтрига. 6. Гуцульський чоловічий танок. 8. Вічнозелене хвойне дерево або кущ. 9. Квіти плодових дерев. 10. Сад або гай з алеями, квітниками. 11. Красива і благодатна місцевість (перен.). 14. Ручне знаряддя, призначене для обробітку ґрунту. 15. Зрошувальний канал. 16. Вокальний твір для одного голосу. 18. Підсмажений шматочок хліба.

Відповідь до кросворду «Пасхальний» за 20 квітня 2017 року.

По горизонталі: 2. Магог. 5. Хори. 6. Риза. 7. Тавро. 12. Оел. 13. Імла. 14. Трістан. 17. Го.

18. Ра. 19. Батіг. 21. Ніка. 22. «Оводи».

По вертикали: 1. Хома. 2. Мітар. 3. Гроно. 4. Езоп. 8. Абориген. 9. Хрест. 10. Симон. 11. «Авангард». 15. Раба. 16. «Арго». 20. Ти.

Я. РОЙКО.

ВОЛИНСЬКА ГАЗЕТА
Головний редактор – Володимир Данилюк.

Засновник: Волинська облдержадміністрація, трудовий колектив

редакції. Обласний благодійний фонд «Останній солдат».

Заступник головного редактора: Сергій Цюриць.
Технічний редактор: Микола Волошин.
Художній редактор: Юрій Яковюк.
Кореспондент: Ольга Конючук.
Іванна Соломанчук, Володимир Приходько.
Літературний редактор: Наталія Глаєнічек.
Відповідальний за випуск: Данилюк В. О.

За зміст реклами відповідає рекламидаєць.

Адреса редакції: 43016, м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 9.

Телефони: 72-53-83, 72-48-24, (067) 332-5664, (050) 078-0234.

Електронна адреса: volgazeta@gmail.com

Сайт: www.volga.lutsk.ua

Передплатний індекс: 33943

Свідоцтво про державну реєстрацію періодичного друкованого видання ВЛ №273-07 ПР, видане 30 травня 2006 року. Виходить раз на тиждень. Редакція не заважає підліткам аuthora публікації, веде листування лише на сторінках газети. Газету набрано та зверстано на видавничому комплексі редакції. Віддруковано у ТзОВ «Волинська друкарня»: м. Луцьк, пр. Волі, 27. Друк офсетний, обсяг 3 друковані аркуші.</

... СЕНСАЦІЯ

Понад 150 років лучани топчуться по раритетній цеглі з храму Свято-го Івана Богослова?

У статті «Найдревніші святині», опублікованій «Волинською газетою» 13 квітня ц. р., серед іншого розповідалося і про загадкову долю одного з найдревніших храмів не лише м. Луцька, але й усієї Волині та Західної України.

Як стверджував ще в 1934 р. майбутній головний редактор газети «Український голос» і митрополит Паризький і Західноєвропейський УАПЦ Анатоль Дублянський, соборна православна церква Свято-го Івана Богослова була збудована ще в XII ст. Потім на її місці в XVI ст. князь Любарт посеред замку збудував новий мурований собор, але в 1781 р. його значно пошкодила пожежа.

«Цю катедру розібрали російський уряд в 1840 р., а цеглу ужив на фундаменти військового шпиталю на Красному», – деталізував Анатоль Дублянський.

Знахідка з епохи князя Любарта

І ось нещодавно в редакцію завідав місцевий краєзнавець і художник, прізвище та ім'я якого добре відомі, але не називаються з міркувань, які читає зрозуміє, прочитавши цю статтю. Він буквально з порога ошелешив несподіваною новиною: мовляв, знає, де досі збереглася

цегла з древньої церкви.

Ми одразу вирушали в це потаємне місце Луцька. І дійсно: російські вандали в 1840 р. під час будівництва військового шпиталю привезли з замку Любарта унікальний «будматеріал», використавши його і для спорудження нерухомого об'єкта, і для...

прокладення пішохідної доріжки! Ось вона, цегла, яка чула навіть промови митрополита Петра Могили... Одна біля одної притулилася, та виглядають до неба з-під дірявого асфальту.

Наши провідники зі знанням справи стверджують: ця цегла за способом виготовлення і за розміром повністю відповідає зразкам XVI ст. Тож, наймовірніше, саме її вивезли з замку Любарта і застосували для спорудження шпиталю та алеї до нього...

Точне місце відкриття залишаємо в таємниці. За-для збереження історичних реліквій. Во спочатку треба вирішити питання з владими-ми структурами та історико-культурним заповідни-ком «Старе місто», що ж робити з сенсацією знахідкою, а тоді вже писати хвалебні публікації про черговий приклад порятунку історичних артефактів нашого народу. Бо в іншому випадку завтра жодної цеглини не знайдеш...

Ольга КОНОНЧУК.
На фото автора: княжа цегла – під ногами.

ЧИТАЙ – І ВИГРАВАЙ!

Передплата на «Волинську газету» триває. І постійним, і потенційним читачам нагадуємо: надішлете передплатну квитанцію до редакції – візьмите участь у розіграші цінних подарунків.

Традиційно влітку на читачів чекає нова велика лотерея від «ВГ». Редакція активно готується до цього турніру і ЧЕКАЄ ВАШІХ КВИТАНЦІЙ: 43016, м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 9 (річні гримуруть двічі). На кону – побутова та садово-городня техніка, чайники, праски, пледи... «Волинська газета» була, є і буде.

Передплатний індекс: 33943

... АНЕКДОТИ

– Дівчино, ви танцюєте?
– Так.
– Слава Богу, а то я думав, що вас струмом ударило!

– Мужик, а що це в тебе обівда вуха перев'язані?
– Так я близьну гладив, і тут телефон задзвонив.
– І?
– Ну що і? Замість трубки в праску ало сказав ...
– Аа... зрозуміло.. а з другим вухом що?
– Так, це... швидку вікликав...

Альпініст упав у провал. Товариш кричить йому:
– Василю, ти живий?
– Живий.
– Руки цілі?
– Цілі.
– Ноги цілі?
– Цілі.
– То піднімайся.
– Не можу, я ще лечу.

Приїжджають батьки відвідати студента в гуртожитку. Рано вранці стукають у двері його кімнати. З-за дверей сонний голос:

– Хто ще там?
– А Коля Іванов тут живе?
– Тут, тут... Ви його біля дверей покладіть, зараз одягнуся – вийду і занесу.

... ВІДЗНАЧАЄМО

27 квітня. Свято Олександра, Антона, Валентина, Івана, Мартина, Остапа, Яна.

28 квітня. Свято Олександра, Андрія, Аристарха, Віктора, Леоніда, Лук'яна, Мстислава, Сави, Севастяна, Теодора, Трохима, Федора, Якова, Анастасії, Василини. Всеесвітній день охорони праці.

29 квітня. Свято Леоніда, Михайла, Павла, Тимофія, Аріни, Василини, Галини, Ірини, Нікі. Міжнародний день танцю.

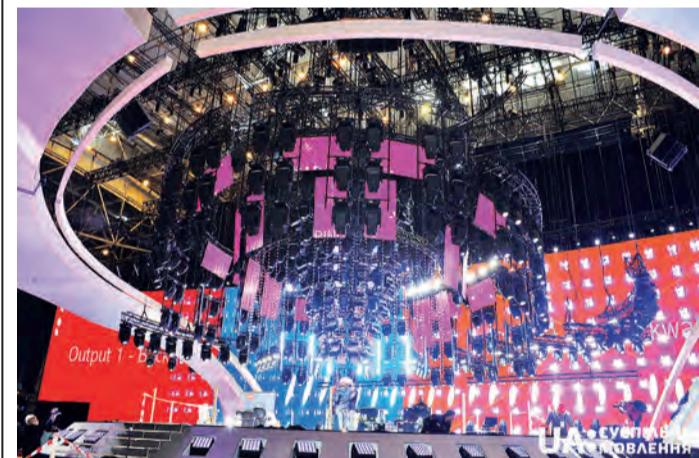
30 квітня. Свято Адріана, Азата, Акакія, Олександра, Івана, Михайла, Потапа, Семена, Теодора, Федора, Фоми, Яна.

1 травня. Свято Антона, Василя, Віктора, Юхима, Івана, Кузьми, Фелікса, Яна, Тамари. День міжнародної солідарності трудящих.

2 травня. Свято Віктора, Георгія, Єгора, Івана, Семена, Яна, Мотрі. День міжнародної солідарності трудящих.

3 травня. Свято Олександра, Гаврила, Григорія, Миколи, Станіслава, Теодора, Федора. Всеесвітній день свободи друку (преси).

Українське Євробачення встановило рекорд

... ГОРДІСТЬ

Робота над головною ареною міжнародного пісенного конкурсу Євробачення-2017 повністю завершена.

Ли представники сусідніх країн. За участі радника з питань культури адміністрації м. Жешув (Польща) Вітольда Валавендера, директора музичної школи №2 ім. Войцеха Кілара Марії Єндреас-Романкевича та заступника директора Державного закладу «Дитяча музична школа мистецтв №1 м. Брест» Сергія Літвінчука підписали угоду про співпрацю між Луцькою та Брестською музичними школами.

Світлана КОМА.
Фото автора і Петра КРИВОШЕЯ.

тримати значне навантаження», – поділився враженнями директор з виробництва шоу Євробачення-2017 Ола Мельциг, для якого цьогорічний пісенний конкурс став тринацятим.

Нагадаємо, що Євробачення-2017 проходить у Україні в Міжнародному виставковому центрі. Півфінали конкурсу відбудуться 9 та 11 травня, фінал – 13 травня. Церемонія відкриття пісенного конкурсу відбудеться 7 травня в Конгресно-виставковому центрі «Парковий», Червона доріжка – того ж дня біля Маріїнського палацу. Євроклуб дієтиме в Парковому з 1 по 14 травня. Місцево Євробачення працюватиме з 4 по 14 травня і розташуватиметься на Хреста-тику – від вулиці Прорізної до вулиці Богдана Хмельницького.

Наш кор.
На фото UA:Перший: головна арена Євробачення-2017

Всім концертам концерт

... ЗВІТ

У Палаці культури обласного центру відбувається творчий звіт Луцької музичної школи №1 ім. Фредерика Шопена. Святкова зала зібрала величезну кількість поціновувачів музичного мистецтва, адже тут навчається понад 2000 дітей, 6—із яких – лауреати міжнародних конкурсів та фестивалів.

Зі сцени пролунали твори класики, які гармонійно поєднувалися із сучасними музичними ритмами та народними мотивами. Високу погляд до школи, яку очолює Ольга Чуріна, засвідчили своєю присутністю перший заступник голови общини Олександр Пирожик, в. о. міського голови Ігор Поліщук, його заступник Григорій Пустовіт, директор департаменту культури Тетяна Гнатів. Почесними гостями ста-

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
27 квітня	28 квітня	29 квітня	30 квітня	01 травня	02 травня	03 травня
Мін. +10° Макс. +21°	Мін. +8° Макс. +23°	Мін. +13° Макс. +18°	Мін. +8° Макс. +13°	Мін. +7° Макс. +16°	Мін. +6° Макс. +18°	Мін. +6° Макс. +19°